

205^r

2100

14

205^r

This Manuscript starts from page no: 34

सोपांनपात्रमध्वमतीरपोदेह्यभिषवाय॥याभिरिंद्रोवर्धतेवीर्यायवीर्यकर्मणेय
 मायलुतीतिसतसस्येषाभवेति॥१९॥परेयिवांसंप्रवतोमहीरुबुद्धस्यःपंथाम
 नुपस्यज्ञानो॥वेवस्वतंसंगमंजनानांयमंराजानंहविषादुवस्य॥परेयिवांसंपर्या
 गतवैतंप्रवतानैउद्धतोनिवतइत्यवतिगतिवर्मावेदुस्यःपंथामनुपस्यात्रायमान्॥
 वेवस्वतंसंगमंजनानांयमंराजानंहविषादुवस्येति॥दुवस्यतीतिरंघ्रोतिवर्मा राप्तेति
 शिरेपियमउच्यते॥नेमेताक्रुवोनुप्रवदति॥२०॥सेनेवसृष्टामंदधात्यसुनोदि
 धृत्वेषप्रतीका॥यमोहजातोयमोजतिर्चजारुवृनीनांपतिर्जनीनो॥तंवश्चरा
 थावयंवसत्यास्तंनगावोनक्षंतइधं॥इतिद्विपदाः॥सेनेवसृष्टाभयंवाबलंवादधा
 त्यस्तुर्वेदिधृत्वेषप्रतीका॥भयप्रतीकाबलप्रतीकायशःप्रतीकामहाप्रतीका

पुनरेहि वा वस्यते देव न सा सह वा सोष्यते निरस्य मन्त्रेण न ममादिति सा निगद्वारव्यताङ्घ्र्यां न पात नूत श्रु
७४ व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ १८॥ २७

सहिरण्यसंदर्भगतिपथासेव किं तां धाव विशेषो जा मभवतीत्यपरं। मेडूका इवोदका
भेडूका उदकादिवेति यथा वा सोष्यति वा सुर्वसतेर्निवासकर्मणस्तस्य पातो वा पा
लयेता वा तस्यैषा भवति ॥ १८॥ अमी वहा वा सोष्यते विश्वा रूपाण्या विशन्। सरवा
सुशेव एधिनः ॥ अयमनहा वा सोष्यते सर्वाणि रूपाण्या विशन् सरवान्। सुसरवा
भवशेव इति सुखनाम शिष्येतेर्वकारेणाम करणान्तरं पिलिंगी विभक्ति
गुणः शिवमित्यप्यस्य भवति यद्यद्रूपकामयते तत्तदेव ता भवति। रूपं रूपमधवा
वा भवतीति यपि निगमा भवति वा वस्यति वा चः पाता वा पा लयेता वा तस्यैषा भवति ॥ १९॥
यो अनिधो दीदयदस्वां तयं विप्रास ईलेते अध्वरेषु ॥ अपान पात्रधूमतीरपोदायामि
रंद्रो वा दधे वीयाम ॥ यो अनिधो दीदयदृष्यते श्यं तर मश्रुयं मेधा विनरुर्वीतियज्ञेषु

कर्मवन्तो भवन्ति विदुष्टे देहावा ॥ मित्रा प हव्यं धृतवज्जुहोतेति व्याख्यातं जुहोति दानं
 कर्मा ॥ कृ. कुमनो वाक्रमणो वा सुखो वा स्थो वा तस्यैषा भवति ॥ २२ ॥ हिरण्यगर्भः
 समवर्तताग्रेभूतस्य जातः पतिरेक आसीत् ॥ सदाधार पृथिवी धामुते मां कस्मै देवा
 य हविषा विधेम ॥ हिरण्यगर्भो हिरण्यमयोगर्भो हिरण्यमयोगर्भो स्थितिवागर्भो
 गृभर्गणात्यर्थः ॥ गिरत्यनर्थानिति वा यदा हि स्त्री गुणान् गृह्णाति ॥ तिगुणाश्चास्या
 गृह्यन्ते ऽथ गर्भो भवति समभवदग्रेभूतस्य जातः पतिरेको बभूव सधारयति च
 पृथिवी च दिव्यं ॥ कस्मै देवा य हविषा विधेम ॥ इति व्याख्यातं ॥ विधति दानं कर्मा सरस्व
 व्याख्यातं सस्यैषा भवति ॥ २३ ॥ ये ते सरस्व ऊर्मयो मधू मन्तो दृतश्चुतः ॥ ते सिनो विता
 भव ॥ इति सानिगद व्याख्याता ॥ २४ ॥ विश्वकर्मा सर्वस्य कर्ता तस्यैषा भवति ॥ २५ ॥

दीप्तप्रतीकावायमोहजातिइडेणसहसंगतः॥यमाविवेहमातेरेत्यविनिगदोभव
तियमइवजातोयमोजनिष्यामापोजारःकुनीनांजारयिताकन्यानांपतिर्जनीनां
पालयिताजयानांतत्प्रधानाहियज्ञसंयोगेनभवन्ति॥तृतीयोऽग्निष्टेपतिरित्य
विनिगदोभवति॥तंवश्चरथस्वयैवंसंत्योरंत्यापश्चादुत्थावसत्याचनिवसंत्यो
षधाहत्यास्तंयथागावक्राफ्रुवंति॥तथात्रवामेधंसमृध्यभोगैर्मित्रप्रमीयते
आपतेसंमिन्वानोऽवतीतिवामेदयतेवतिस्येषाभवति॥२९॥मित्रोजनान्या
तयतिब्रुवाणोमित्रोदाधारपृथिवीमुतधा॥मित्रःकृष्टीरनिमिषामिबष्टेमि
त्रायहव्यंघृतकज्जुहोत॥मित्रोजनान्यातयतिब्रुवाणःशब्दंकुर्वन्मित्रएवधा
रयतिपृथिवीवद्विर्वमित्रःकृष्टीरनिमिषंनभिविपश्यतीतिहृष्टयइतिमनुष्यनाम

विश्वकर्माविमनाभ्राद्विहायाधाताविधातापरमोतसंदृक्तेषामिष्टानि सप्तमिष्टानि
दंतियत्रासप्तकृषीद्वयएकमाहुः॥ विश्वकर्माविभूतमनाव्याघ्राधाताचविधाताच
परमश्चसंदृष्टाभूतानांतेषामिष्टानिवाकातानिवाक्रांतानिवागतानिवामतानि
वानतानिवादिःसहसंमोदंतेयत्रेतानिसप्तार्घ्यानिज्योतिषितेभ्यःपरब्राह्मणैः
स्नान्येतस्मिन्नेकंभवतीत्यधिदेवतमथाध्यात्मंविश्वकर्माविभूतमनाव्याघ्राधा
ताचविधाताचपरमश्चसंदर्शयितेन्द्रियाणामेषामिष्टानिवाकातानिवाक्रांतानि
वागतानिवामतानिवानतानिवाङ्मनेनसहसंमोदंतेयत्रेतानिसप्तार्घ्यानि
द्रियाण्येभ्यःपरब्राह्मणैस्तस्मिन्नेकंभवतीत्यात्मगतमावष्टेतत्रेतिहासमाच
क्षतेविश्वकर्मासौवनःसर्वमेधेसर्वाणिभूतानिजुहवांचकारसब्राह्मणमप्यंतत

उ० नि०

॥५६॥

जुहवां चकार तदभिवादिन्येषां भवति य इमा विश्वा भुवनानि जुह्वदितितस्योत्तरा
भूयसे निर्वचनाया ॥२६॥ विश्वकर्म नृविषावावृधानः स्वयं यजस्व पृथिवीमुत द्यामु
द्यं च न्यभमितो जनास इहास्माकं मधवासरिरस्तु ॥ विश्वकर्म नृविषावर्धयमानः स्व
यं यजस्व पृथिवीं वादिवं च मुद्यं च न्यभमितो जनाः सपत्नो इहास्माकं मधवासरिर
स्तु प्रजाता ताक्ष्यस्व पृथग्व्यातस्तीर्णे नरि क्षेक्षितं नृणामिदं रक्षत्यभो ते वतिस्ये
षा भवति ॥२७॥ त्वमृषुवा जिन देवजुतं सहावानंतं रुतारं रथानां ॥ अरिष्टनेमिं पृतना
माभुस्व स्रयेताक्ष्यो मिहाहुवेम ॥ तं भृशमनेर्वतं जूतिर्गतिः प्रीतिर्विदेवजुतिर्देवरा
तं देवप्रीतं वासस्व तं तारायतारं रथानां मरिष्टनेमिं पृतना जितमाभुस्व स्रयेताक्ष्य
मिहाहुयेमेति कर्म न्यं मध्यमा देवमवक्ष्यतस्यैषा परा भवति ॥२८॥ सद्यश्चिद्यः शव

॥५६॥

सापंचकृष्टीः सूर्यइवज्योतिषापस्ततान॥सहस्रसाः शतसाभस्परंदिनस्मावरतेयुवतं
नशायी॥सद्योपियःशवसावलेनतनोत्यपः सूर्यइवज्योतिषापंचमनुष्यजातानिसह
स्रसातिस्नीशतसानिन्यस्यसागतिनस्मिनांवारयंतिप्रयुवतीमिवशरमयीमिषुंमंमु
मन्यतेदीप्तिकर्मणः क्रोधकर्मणोवधकर्मणोवामक्रुंत्यस्मादिषवरुस्येषाभवति॥
॥२९॥त्वयामन्योरथमारुजंतोहर्षमाणसोद्युषितामरुत्वः॥तिमेषवभ्रायुधासंशि
शानोविश्वावसुहस्तयोशुभप्रियंतुनरोभग्निरूपाः॥त्वयामन्योस्रथमारुह्यरु
जंतोहर्षमाणसोद्युषितामरुत्वस्तिमेषवभ्रायुधासंशिरथमानाभग्निरूपान्प्रियंतुनरो
भग्निरूपाभग्निकर्मणः सन्नधाः कवचिनूडतिवा॥दधिक्राव्याख्यातस्तस्येषाभवति॥
॥३०॥आदधिक्राःशवसापंचकृष्टीः सूर्यइवज्योतिषापस्ततान॥सहस्रसाः शतसा

स्मिन्। एवावा च न वसे वंदमानः सोमस्येवांशुं प्रति जागराहौ। हिरण्यस्तपो हिरण्य
मयस्तपो हिरण्यमयस्तपोऽस्येति वास्तपस्यायतेः संघातः सवितर्यथा त्वंगि
रसोजुह्वेह्वयद्वजिऽन्यस्मिन्नेवं त्वार्चनवनाय वंदमानः सोमस्येवांशुं प्रति जाग
म्यहौ। त्वष्टा व्याख्यातस्तस्यैषा भवति॥३३॥ देवस्त्वष्टा सविता विश्वरूपः पुषो
षप्रजाः पुरुधा जजान। इमा च विश्वा भुवनान्यस्य महद्देवानामसुरत्वमेकं॥ दे
वस्त्वष्टा सविता सर्वरूपः पोषति प्रजारसानुप्रदानेन वद्वधा च माजनयतीमा
नि च सर्वाणि भूतानि। त्वष्टा का न्यस्य महद्वास्मे देवानामसुरत्वमेकं प्रजावत्वं वा
न वत्वं वाऽपि वासुरिति प्रज्ञानामास्यत्यनर्थानस्ताश्वास्यामर्थान् असुरत्वमा
दिलुप्तं। वातो वातीति स तस्तस्यैषा भवति॥३४॥ वात आवातु मे प्रजं शंभु मया

उ० नि०

॥३८॥

भुनो हृदे ॥ प्रण आशं पितरिषत् ॥ वात आवातु तैष ज्यानिशं सुमयो भुच नो हृदे या
य प्रवर्धयतु च न आयु रग्नि र्वा रव्या तास्त स्येषा भवति ॥ ३५ ॥ प्रतित्यं चारु मध
रं गोपी थाय प्रहयसे ॥ मरुद्भिरग्न आगहि ॥ तं प्रति चारु मध रं सोम पानाय
प्रहयसे सोग्ने मरुद्भिः सहा गच्छेति कमन्ये मध्यमा देव मवक्ष्यत्त स्येषा परा भ
वति ॥ ३६ ॥ अभित्वा पूर्व पीतये सृजामि सोम्यं मधु ॥ मरुद्भिरग्न आगहि ॥ अ
भि सृजामित्वा पूर्व पीतये पूर्व पानाय सोम्यं मधु सोम मयं सोग्ने मरुद्भिः सहा
गच्छेति ॥ ३७ ॥ विनो वेन ते कांतिकर्म पास्त स्येषा भवति ॥ ३८ ॥ अयं वेन श्चोदय
त्सृभिर्गर्भा ज्योतिर्जरायूरज सो विमाने ॥ इममपां संगमे सूर्यस्य शिशुं न
विप्रामतिभीरिहंति ॥ अयं वेन श्चोदयत्सृभिर्गर्भाः प्राष्टवर्णा गर्भा आपद्गतिवा

॥३८॥

ज्योतिर्जरायुर्ज्योतिर्जरस्य जरायुस्थानं भवंति जरायुर्जरयागर्भस्य जरयास्य
तद्वति वेममपांसंगमे स्तूर्यस्य चक्षुःशुमिव विप्रामति मीरिहं तिह्रिहं तिस्तवंति
वर्धयंति प्रजुयंतीति वाशिशुः संसनयिषा भवति शिशोतेर्वास्याहाने कर्मणश्चि
रलब्धयोगभाभवत्यसुनीतिरस्तंनयाति तस्यैषा भवति ॥३९॥ असुनीति मनो
अस्मासुधारय जीवात वेसु प्रतिरान आयुः ॥ रारंधिनः स्तूर्यस्य संहशिघते
नत्वंतन्वं वर्धयस्व ॥ असुनीति मनो अस्मासुधारय निरं जीवनाय प्रवर्धय च
न आयूरंधये च नः स्तूर्यस्य संह शिनायर ध्यातिर्वशागमेनेपि दृश्यते ॥ मारधा
मद्विषते सोमराज नित्यपि निगमो भवति घृते सत्वमात्मानं तन्वं वर्धयस्व तेषां व्या
ख्यातस्तस्यैषा भवति ॥४०॥ अतस्तस्याहिशुरुधः संति प्रवर्धतस्येधीति हेजि

उ० नि०

॥३९॥

म

नानिहंति॥ नृत्तस्य श्लोको बधिरा ततर्दकर्णो बुधानः शुचमान आयोः॥ नृत्तस्य
हि शुरुधः संति प्रवृत्तस्य प्रज्ञा वर्जनीयानि हंति नृत्तस्य श्लोको बधिरस्यापि
कर्णो वा तृणाति बधिरो बधः श्रोत्रः कर्णो बोधयेदीप्यमान आयो रयनस्य मनुष्य
स्य ज्योतिषो बोदकस्य वेदुरिंधेरुनते वीतस्येषा भवति॥ ४१॥ प्रतद्वोचेयं सव्या
येद वेदव्यो नय इषवा नमरे जतिरक्षो हाम नमरे जति॥ स्वयं सोऽस्मदभिनिरो व
धैर जति दुर्मतिं॥ अवस्व वेदघशं सो वतर मवक्षुद्रमि वस्व वेत्॥ प्रब्रवीति तद्रव्या
येद वेदवना ह इव य इषवान नवान् कामाया न्वामन नानि च नारे जयति रक्षो हा च
बले नरे जयति स्वयं सोऽस्मदभिनिदिता रो॥ वधैर जति दुर्मतिं॥ अवस्व वेदघ
शं सस्ततश्चा वतरं क्षुद्रमिवा वस्व वेदप्या स पहायां समर्थमन्यं ते यथा हो दर्शनी

॥३९॥

माहोदरनीयेतितत्परुक्षेपस्यशीलंपरुक्षेपः पुरुषिः पर्ववक्षेपः पुरुषिः पुरुषिशेषोऽ
स्येतिवेतीमानि सप्तविंशतिर्देवतानामधेयान्यनुक्रांतानि सत्कृतां जिहविभ्रांजितेषा
मेतान्यहविर्भांजितेनोसुनीतिर्कृतं इंदुः प्रजापतिः प्रजानां पातावापालयितावात
स्येषाभवति ॥४२॥ प्रजापतेन त्वदेतान्यन्यो विश्वजातानि परितो बभूव ॥ यत्कामा
सेजुङ्गमस्तनोऽमस्तु वयं स्याम पतयोरयीणां ॥ प्रजापतेन हि त्वदेतान्यन्यं सर्वं जि
जातानि परितो बभूव यत्कामासेजुङ्गमस्तनोऽमस्तु वयं स्याम पतयोरयीणामित्या
शी ॥ रदिव्याख्यातस्तस्येषाभवति ॥४३॥ अथामुक्तेराधर्हिगृणीष्वेवध्रेतदीनां
रजःसुषीदत् ॥ अथामुक्तेरद्विगृणीष्वेवध्रेतदीनारजःसुषीदत् ॥ वध्रेतदीनां
रिक्षं बभूव अस्मिन्धृता आपद् इति वेदमपीतरहुध्रेतस्मादेव बभूव अस्मिन्धृताः

प्राणादिति। यो हि स बुध्यो बुध्यमन्तरिक्षं तन्निवासान्तस्यैषा भवति ॥ ४४ ॥ मानो हि बुध्यो
 रिवेधान्मायज्ञोऽस्य स्तितदुतायोः ॥ माचनो हि बुध्यो रेषणा यवधान्मास्ययज्ञो
 स्वाविस्त्रिधद्यज्ञकामस्य। सुपणो व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ४५ ॥ एकः सुपणोऽस्य
 मुद्रमा विवेश इदं विश्वं सुवृत्तं विवृष्टं। तं पाकेन मनसा पश्य मन्तितः संमातारो हि
 सुतरे हि मातरं ॥ एकः सुपणोऽस्य मुद्रमा विवृष्टं स इमानि सर्वाणि भूतान्यभिवि
 पश्यति। तं पाकेन मनसा पश्य मन्तित इत्यृषर्दृष्टार्थस्य प्रीति भवित्या इत्यानस
 युक्ता तं मातारो हि वागेषा माध्यमिक स च मातरं रोहि पुरुषा बद्ध धारुणैरुपेतैस्तस्यैषा
 भवति ॥ ४६ ॥ समस्मिं जायमाना स तत्राउत्तेमवर्धन्निद्याऽस्वर्गताः ॥ पुंश्च मह्यत्वा
 पुरुषो रणायावर्धयिदस्य हत्याय देवाः ॥ समासतास्मिं जायमाने आगमनो दा

यो देवपत्न्यो वधपि चैनमवर्धयन्नद्यः स्वर्गताः स्वयंगामिन्यो महते यत्वा पुरुषो र
 णाय रमणीया यवसंग्रामायावर्धयिदस्य हत्याय देवा देवाः ॥ ४७ ॥ ॥ अथ शृणु
 त्वं ॥ अथातो मध्यस्थाना वायवायाद्याः सखाणा सोनीवीनवारतमृषिमारुडा
 ययाते हि धृज्जरा बोधो हृदयो जातो विवृष्टान्प्रापिनक्षमश्मास्यमवर्तक्षेत्रस्य
 पतिः क्षेत्रस्य पतिना क्षेत्रस्य पतेऽमी वहा पुनरो हियो अनिधेः परेपि वीरसेने वसुधा
 मित्रोजना हिरण्यगर्भापितो सरस्वो विश्वकर्मा सर्वस्य कर्ता विश्वकर्मा विमना विश्व
 कर्म द्विविधात्पुंसु सद्यश्चित्तव्यामन्योऽन्तर्दधिकाः सवितो हिरण्यसूयो देवस्त्वष्टा वा
 तश्चावातु प्रतियमसित्वा वेनो वेनतेरयं वेनो सुनीत रुतस्य हि प्रतद्वो वयं प्रजापते
 जामुक्तेर्मानो हिरेकः सुपणोऽस्य समस्मिं सप्तवत्वारि शत ॥ ४८ ॥ इति निरुक्ते दशमाध्यायः ॥

॥ हरिः ओम् ॥ ॥ अथेनो व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ १ ॥ आदाय न्येनो अशर सोम सह
 स्रसवां अयुतं वसावं ॥ अत्रापुरं धिरजहादराती मदे सोमस्य मूरा अमूरः ॥ आदाय
 अथेनो हरि सोम सह स्रसवां नयतं वसह सह स्रसह साव्यमभिप्रत्यतत्रायुतं सोम
 भक्षात्तसं संबंधेनायुतं दक्षिणा इति वा तत्र पुरं धिरजहाद मित्रानदानानिति वा मदे
 सोमस्य मूरा अमूरः ॥ २ ॥ तेषां देवस्य सोमपानेन वस्तुतस्तस्मादिदं मन्यता ओषधिः सो
 मसुनोतेयं देतमभिषुण्वंति बहुलामस्यनेघं दृक्वृत्तमाश्चर्यमिव प्राधान्येन त
 स्य पावमानीषु निदृशनायोदाहरिष्यामः ॥ २ ॥ स्वादिष्ठया मदिष्ठया पवस्व सोम
 धारया ॥ इदाय पातवे सुतः ॥ इति सानिगदव्याख्या ॥ अथेनो व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ३ ॥
 वेतस्य वा ॥ ४ ॥ सोमं मन्यते पपि वान्यत्सं पिषंत्यौषधिः ॥ सोमं यं ब्रह्मणा विदुनत

स्त्र

४९

या हो दर्शनीयेति तत्परुक्तेषु स्य शीलं परुक्तेषु पक्रुषिः पर्ववक्तेषु परुषिः परुषिः परुषिः परुषिः
 स्येति वेतीमानि सप्तविंशतिर्देवतानामधेयान्यनुक्रीतानि सत्कृतां जिहविर्भाजितेषा
 मेतान्यहविर्भाजितेनोसुनीतिर्नृते इंदुः प्रजापतिः प्रजानां पातावापालयिता वा त
 स्यैषा भवति ॥ ४ ॥ प्रजापतेन त्वेदेतान्यन्यो विश्वजातानि परितो बभूव ॥ यत्कामा
 स्तेजु इमं सन्नो अस्तु वयं स्याम पतयोरयीणां ॥ प्रजापतेन हि चेदेतान्यन्यं स वीणि
 जातानि परितो बभूव यत्कामास्तेजु इमं सन्नो अस्तु वयं स्याम पतयोरयीणां मित्या
 शी ॥ ५ ॥ रदिव्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ५ ॥ अथामुक्तेराधर्गणीष्वधेनदीनां
 रजः सुषीदत् ॥ अथामुक्तेरद्विगृणीष्वधेनदीनां रजः सुषीदत् ॥ ६ ॥ बध्ममेत
 रिक्षं बध्मा अस्मिन्धुता आप इति वेदमपीतरुधुध्रमेतस्मादेव बध्मा अस्मिन्धुताः

स्यात्प्रातिकश्चन॥ सोमं मन्यते पाचिवां न्यत्सं पंचं यौषधि मिति वृथा सुतम सोममा
 ह सोमं यं ब्रह्माणो विदुरिति न तस्या प्रातिकश्चना मृजेत्यधियज्ञमथाधिदेवतं सोमं
 मन्यते पाचिवां न्यत्सं पंचं यौषधि मितियजुः सुतं सोममाह सोमं यं ब्रह्माणो विदुश्चंद्र
 मसं न तस्या प्रातिकश्चना देव इत्यथैषा परा भवति चंद्रमसो वै तं तस्येवा॥४॥ यत्वा
 देवप्रपिबंति तत आयायसे पुनः॥ वायुः सोमस्य रक्षितः समानां मास आकृतिः॥ यत्वा दे
 वप्रपिबंति तत आयायसे पुनरिति नाराशं सानभिप्रत्य पूर्वपक्षा परपक्षविति वा॥
 वायुः सोमस्य रक्षितः समानां मास सहवर्षा द्विसहस्रणा द्विसमानां सवत्सराणां मास आकृतिः॥
 सोमो रूपविशेषो यौषधिश्चंद्रमो वा॥ चंद्रमश्चायं चंद्रमयति चंद्रो माता चांद्रमानमस्य
 ति वा चंद्रश्चंद्रतेः कौतिकर्मणश्चंद्रं न मित्यप्यस्य भवति चारुद्रमोति विरुद्रमति च

व

82

मेवापूर्वंवारुरुवेविपरीतस्यतस्यैषाभवति॥५॥नवोनवोभवतिजायमानोद्भावे
तुरुषसामेत्यग्राभागदेवेश्योविदधात्यायप्रबुद्धमास्तिरतेदीर्घमायः॥नवोनवा
भवतिजायमानइतिपूर्वपक्षादिममभिप्रेत्याद्भावेतुरुषसामेत्ययमित्यपरप
क्षातमभिप्रेत्यादित्यदेवताद्वितीयःपादइत्येकेभागदेवेश्योविदधात्याघन्नित्य
र्धमासेत्यमभिप्रेत्यप्रवर्धयतेबुद्धमादीर्घमाधुर्मृत्युमारयतीतिमतोमृतंय्या
वयतीतिवाशतबलाक्षोमोद्भूत्यस्तस्यैषाभवति॥६॥परंमृत्योन्ननुपरोहिपंधां
यस्तेष्वइतरोदेवयानात्॥बुधुष्यतेमृष्यतेतद्विमीक्षितःप्रजांरीरिषोमातेवीरिन्
परंमृत्योद्भवमृत्योद्भवपरहिमृत्योकथितंतेमृत्योमृतंय्यावयतीतिवामृत्यो
मदेवामिदेवातेषामेषाभवति॥७॥त्वेषमिथ्यासमरंशमीवतोरिद्राविष्णुस्तपावा

स्यधीमहि सुमतिं वाजिनीवतः॥ धाता ददातु दत्तं वे प्रवृद्धं जीविकामनुपक्षीणां वयं दे
वस्यधीमहि सुमतिं कुलमावीमतिं सत्यधर्माणां विधाता धामा विप्रारब्धा तस्तस्य
धनिपातो भवति बहु देवतायामृत्तिः॥११॥ सोमस्य राजावरुणस्य धर्मणि बृहस्प
तेरनुमत्या उशर्मणि॥ तवाहमद्यमघवलुपस्कृतो धाता विधातः कलशां अमक्षयं
॥ इत्येताभिर्देवताभिरभिप्रस्तुतः सोमकलशानमक्षयमिति कलशः सकस्मात्कला
अस्मिं छेरते मात्राः कलिश्च कलाश्च किरतेर्विकीर्णमात्राः॥१२॥ अथातो मध्यस्था
ना देवगणास्तेषामरुतः प्रथमागामिनो भवन्ति मरुतो मितरविणो वामितरो च नो वा
हद्वन्तीति वातेषामेषा भवति॥१३॥ आ विद्यन्मद्भिर्मरुतः स्वकैर्येभिर्यात नृदि
मद्भिर्भपणैः॥ आ विषद्यान इषा वयान पक्षता सुमायाः॥ विद्यन्मद्भिर्मरुतः स्व

कैः स्वन्वैरिति वास्वन्वैरिति वास्वर्वाभिरिति वास्वैरायात नृदिमद्भिर्भपणैर्येभ्य
पतनैर्विष्टेन च नो नेन वयं इवापतत सुमायाः कल्याणकर्मणो वा कल्याणप्रज्ञा वा
रुद्रा व्याख्यातास्तेषामेषा भवति॥१४॥ आ रुद्रा स इन्द्रवतः सजोषसो हिरण्युर
थाः सुवितायगतनः॥ इयं वो अस्मत्प्रतिहर्षते मातुस्तुल्यजेनादवउत्साउदन्यवे
॥ आगच्छत रुद्रा इंद्रेण सह जोषाणाः सुवितायकर्मणा इयं वोऽस्मदपि प्रतिकामय
ते मतिस्तुल्यज इव दिवउत्साउदन्यवेत्तुल्यकृत्येतेरुत्सुपुरुद न्यते र्भवउत्साभां
तीति वत्तेन मांतीति वत्तेन भवन्तीति वातेषामेषा भवति॥१५॥ विष्टीशमीतरणित्वेन वा
घतो मनीसः संतो अन्ततत्त्वमानशुः॥ सो धन्वना नृपवः स्तरचक्षसः संवत्सरसम
एच्यंत धीतिभिः॥ कृताकर्मणि क्षिप्रत्वेन वोदारो मेधा विनो वामनीसः संतो अमृत

सर्पस्येव वक्षथेऽप्योतिरेषां समुद्रस्येव महिमा गसीरः॥ वातस्येव प्रज्वो नान्येन सो
मावसिष्ठा अन्वतवेवः॥ इति यथा॥ आ प्र्या आ प्रोते स्तेषामेधनिपातो भवत्येदमृ
वि॥२०॥ सुधेय्यं पुरुवपसमृध्वमि न तममा प्रमा प्र्यानां॥ आ दधते शवसा सप्तदा
नृशसाक्षते प्रतिमाना नृभरिः॥ स्तोतव्यं बहु रूपं पुरुभृत मध्वरतममा प्रवमा
प्रव्यानामादृणाति यशवसा बलेन सप्तदातुति वा सप्तदानवानैरिति वा प्रसाक्षते
प्रतिमाना निबद्धनिसाक्षतिरात्रोति कर्मा॥२१॥ अथातो मध्यस्थानाः स्त्रियः सामादि स्ता
तिः प्रथमागामिनो भवन्त्यदितिवारिष्याता तस्या एषा भवति॥२२॥ दक्षस्य वादितेजस
निवृत्तेरजाभानामित्रावरुणा विवोससि॥ अतर्पयथाः पुरुथो अयमा सप्तदाता
विपुरुषे धामसु॥ दक्षस्य वादितेजसनिवृत्ते कर्माणि राजानो मित्रावरुणो पो

हेवेषु। उदीरतामवर उदीरतां पर उदीरतां मध्यमाः पितरः सोम्याः सोमसंस्थादि नस्तेषु
यप्राणमन्वीयुरवकाञ्चनमित्राः सत्यज्ञावायजज्ञावातेनत्रागच्छन्तु पितरोद्वातेषुमा
ध्यमिकोयमइत्याहुस्तस्मान्माध्यमिकान्पितृमन्यते। गिरसो व्याख्याताः पितरो
व्याख्यातभृगवो व्याख्याता भयवर्णिगो धनवतस्य वतिश्चरतिकमतिप्रतिषेध
स्तेषामेषासाधारणास्वति॥१८॥ अंगिरसोनः पितरो नवगवो भयवर्णिगो भृगवो सो
म्यासः। नृणां वयं सुमतो यज्ञियानामपि सदे सोमनसेस्याम॥ अंगिरसोनः पितरो
नवगतयोनवनीतगतयो भयवर्णिगो भृगवः सोम्या सोमसंस्थादि नस्तेषां वयं सुमतो
कल्याण्यमतो यज्ञियानामपि सदे सदीयेभजनवतिवाकल्याणमनसि
स्यमिति माध्यमिको देवगण इति नैरुक्ताः पितर इत्याख्यातमथाप्युपयस्यते॥१९॥

उ० नि०

॥४४॥

लघनशिरे॥ सोधन्वना नृपवः स्तर वैक्षरव्यानावा स्तर प्रजावा संवत्सरे समस्यंत
धीतिभिः कर्मभिर्देभुर्विषवा वाजवे इति सुधन्वनं गिरसस्य जयः पुत्रावक्तुस्त
षां प्रथमो तमाप्याबहुवर्णिगो मासवंति नमध्यमेन तदेतदृषो बह्वर्चनेन स
स्यवसंस्तवेन बहूनि दशतयीषु स्तूतानि भवत्यादि त्परमं योष्टम उच्यते॥ अगोद्य
स्ययद सस्तना गृहेतदद्यदमवो नानुगच्छथ॥ अगोद्य आदित्यो गृहनीयस्तस्य
यदस्वपथ्यमहेयवत्तत्रमवथनतावदिहमवथेत्यंगिरसो व्याख्याता स्तेषामेषाम
वति॥१६॥ विरूपास इदृषयस्तद्गंभीरेवपसः॥ ते अंगिरसः सन्वस्ते अग्नेप
रिजज्ञिरे॥ इत्यग्निजमपितरो व्याख्याता स्तेषामेषामवति॥१७॥ उदीरतामवर उ
त्यरास उन्मध्यमाः पितरः सोम्यासः॥ असुय ईशुरवकावकज्ञास्तेनो वंतु पितरो

॥४४॥

कुरुषति॥ यामर्त्या यप्रतिधीयमाना मिह शानोर सना मुरुष्यथः॥ इति सामिगदव्याख्या
ता विधानो व्याख्यातस्तस्येषामवति॥१८॥ प्रवो महं मदमानायां धसोर्वा विधान
राय विधास्तुव॥ इदं स्ययस्य सुमखं स होमिह श्रवो नृणां चरो दसी सपर्यतः॥ प्र
वतयं स्तुति महतेऽधसो नृणां स्यदत्तं मदमानो यमादमानायस्तयमानाय श
व्यायमानायति वा विधानराय सर्वविभक्तो यं दस्ययस्य प्रीतो सुमहद्वलं महद्य
वणीयं यशो नृणां च बलं वन्दते नैद्यावा दृथिव्यौ वः परिवरत इति कमन्यं मध्यमा
देवमवस्था तस्येषामवति॥१९॥ उदुज्यातिरमृतं विश्वजं नृविधानरः सवितो दे
वो अश्वत्थः॥ उदशिधयजोतिरमृतं सर्वजं नृविधानरः सवितो देव इति॥ धाता सर्वा
स्य विधाता तस्येषामवति॥२०॥ धाता ददातु दातुषे प्राची जीवातु मक्षिता॥ वयं देव

वसावलेनवोदयसिप्रजावतावराधसाधनेनतेवयमिहस्यामेतिसुरमासुरणान्तस्या
 एषामवतिष्ठ॥ किमिच्छंतीसरमाप्रदमानदुरधध्वजगुरिपरश्वः॥ कस्मिंहितिःका
 परितक्म्यासीत्कथंरसायान्तरपयांसि॥ किमिच्छंतीसरमदेषापड्डनेधध्वजगु
 रिजगम्पतेःपरंरुनेशवित्कातेस्मस्वथाहतिराशसीत्किंपरितकनंपरितक्म्याशक्तिः
 परितएनांतक्मतक्मत्पुष्पनामतकजइतिसतः॥ कथंरसायान्तरपयांसि॥ तिरसा
 नदीरसतेःशबूकर्मणःकथंरसानितान्युदकानीतिवादवभ्रुतीद्रुणाप्रहितापाणिनि
 रसुरेःसमूहइत्याख्यातं सरस्वतीव्याजान्तस्याएषमिवति॥ २५॥ पावकानःसरस्वती ॥ २६॥
 वाजसिर्वाजिनीवती॥ यज्ञवधुधियावसुः॥ पावकानःसरस्वत्यन्तेरन्वतीयज्ञवधु
 धियावसुःकर्मवसुस्तस्याएषापराभवति॥ २६॥ महोअर्णःसरस्वतीप्रचेतयतिकेतुना॥

धियोविश्वविराजति॥ महदर्णःसरस्वतीप्रचेतयतिप्रज्ञापयतिकेतुनाकर्मणा
 प्रज्ञयाविमानिचसर्वाणिप्रज्ञानान्यमिविराजतिवागर्थेषुविधीयतेतस्मान्माध्यमि
 कावचमन्यतेवाग्यारयातातस्याएषामवति॥ २७॥ यद्वाग्वदंत्यविचेतनानिराष्ट्र
 देवानांनिषसादमंद्रा॥ चतस्रदुर्जंदुहेपयांसिक्वस्विदस्याःपरमंजगाम॥ यद्वा
 ग्वदंत्यविचेतनान्यविज्ञातानिराष्ट्रदेवानांनिषसादमंद्रामदनाचतस्रोऽनुदि
 शंदुहेपयांसिक्वस्विदस्याःपरमंजगामेति यत्तथिवांगछततिवायदादित्यर
 श्मयोहरंतीतिवातस्याएषापराभवति॥ २८॥ देवीवाचमजनयंतदेवास्तांविश्व
 रूपाःपशवोवदंति॥ सानोमंद्रेषमृजंहुहानाधेनुवागस्मानुपसुसुतेतु॥ देवी
 वाचमजनयंतदेवास्तांसर्वरूपाःपशवोवदंति यत्तवाचश्चाव्यक्तवाचश्च

नामदत्तान्नं वसरसं च दुहाना धेनुर्वागस्मानुपैतु सुहृताऽनुमतीराकेति विज्ञायते
 ॥४७॥ अनुमतिरनुमननात्तस्या एषा भवति ॥२९॥ अन्विदनुमते त्वं मन्यासे च न स्काधि
 क्रवेदक्षाय नो हि नु प्रणम्या प्रवितारिषः ॥ अनुमन्य स्वानुमते त्वं सुखं च न कु
 र्वन् न च नोपस्थाये धेहि प्रवर्धय च न आभूराकाराते दीनकर्मणास्तस्या एषा भवति
 ॥३०॥ राकामहं सुहवं सुहृती द्वेष्टे लोतुनः सुभगा बोधतु मना ॥ सीव्य त्वपः स्त
 यच्छिद्यमानया ददातु वीरं शतदायमुक्थ्यं ॥ राकामहं सुहवं नो सुहृत्प्राह्वयेष्टा
 तुनः सुभगा बोधतु मना सीव्य त्वपः प्रजननकर्मस्त्यच्छिद्यमानया स्तवीस्य
 तैर्ददातु वीरं शतप्रदमुक्थ्यं वक्तव्यं प्रसासिनी वाली कुहू रिति देवपत्न्या वितिने
 रुक्ताभ्रमावा स्येतियाजिकाया प्रवासावास्यासासिनी वाली योत्तरा सा कुहू रिति

वरसि विवासतिः परिवर्षायां हविषां आ विवासती शास्त्रे वर्डितं नृपंथाभात्वरमाणा
 पंथावदुत्थायमादित्योऽरीनियं कृतिसप्रहोता सप्तार्धेभ्योरसात्तमभिसन्नाम
 यंतिसप्तै नमृषयस्तुवंतीति वा विषमरूपेषु जन्मसुकर्मसु दयेष्वा दित्यादक्षइत्याहु
 रादित्यमध्ये वस्तुता ॥ तदिति दीक्षा यणी ॥ अदिते दक्षो अजायत दक्षाददितिः परीति
 च तत्कथमुपपद्यत समानजन्मानो स्यातामित्यपि वादे वधर्मैर्गैत्रेतरजन्मानो स्या
 ता मितरेतरप्रवृत्तीनां प्रियदितिरुच्यते तस्यैषा भवति ॥२९॥ यस्मै व सुद्विणोददा
 शानागा रूत्वमादिते सर्वताता ॥ यं भद्रेण शवसा बोदया सि प्रजावंता राधसाते स्यामा ॥
 यस्मै व सुद्विणोददास्य नागा रूत्वमनपराधत्वमादिते सर्वसुकर्मनतिश्वाग आउ प्रवा
 द्भमेन एतः किं लिख्यं किं लिख्यं सुकृतकर्मणा भयं कीर्तिमस्य भिनतीति वायं भद्रेण श

विज्ञायते॥सिनी बाली सुनमनंभवति सिनातिप्रता निवालं पर्ववृणोति स्तस्मिन्
नवती वालिनी वावावाले नैवास्या मणुत्वा चंद्रमाः सेवितव्यो भवतीति वातस्या
एषा भवति॥३१॥सिनी वालि एधुधु केया देवानामसि स्वसा॥सुषस्व हव्यमाहु
तिं प्रजां देवि दिदिष्टिनः॥सिनी वालि एधुजघने सुकस्ययतः संघातः पृथुके श
स्तुका एधुधुति वयिा त्वं देवानामसि स्वसा स्वसा सुभ्रसा स्वेधुसीदंतीति वाक्का
हुतं हविर्जुहोतीति वातस्या एषा भवति॥३२॥कुहूमहं सुहृतं विद्वना पसम
स्मिन् यज्ञे सुहवां जोहवामि॥सानो ददातु श्रवणं पितृणां तस्यैते देवि हविषा वि
धेम॥कुहूमहं सुहृतं विदतिकर्माणस्तस्मिन् यज्ञे सुहवानामाह्वयो सानो ददातु
श्रवणं पितृणां पित्र्यं धनमिति वा पित्र्यं यश इति वातस्यैते देवि हविषा विधेम इति वा

उ० नि०

॥६८॥

ख्यातातस्याएषामवति॥३३॥ अन्यमपुत्रं यम्यन्यउत्वां परिष्वजाते लिबुजेव वृक्षं
॥ तस्य वात्वं मनइच्छासवातवाधाकृणुष संविदं सुमद्रां॥ अन्यमेव हितं यम्यन्य
स्वां परिष्वक्ष्यते लिबुजेव वृक्षं॥ तस्य वात्वं मनइच्छासवातवाधानेन कुरुष संविदं
सुमद्रां कल्याणमद्रां यमीमयं चकमेतां प्रत्यक्षतइत्यारख्यानं॥३४॥ उर्वशी
व्याख्यातातस्याएषामवति॥३५॥ विद्वन्त्रयापतं तीद विद्योद्भरं तीमेअप्याका
म्यानि॥ जनिद्योअपोनयः सुजातः प्रोवशीतिरतदीर्घमायुः॥ विद्वद्विद्ययापतं
त्यादीर्वद्योततहरं तीमेअप्याकाम्यानुदकाभ्यंतारक्षलोकस्य यदानूनमयं जा
यताद्योऽध्यापइति नयोमनुष्यो नृप्योहितो नरापत्यमिति वासुजातस्तुजात
तरोऽथोर्वशीप्रवर्धयेतदीर्घमायुः पृथिवी व्याख्यातातस्याएषामवति॥३६॥

॥४८॥

वह्निषा पर्वतानां रिवद्रं विभर्षिष्यथिव ॥ प्रयात्तमिं प्रवत्तिमह्ना जिनेषिमहिनि ॥ स
त्यं पर्वतानां मेघानां रेवद नं छेदनं मेदनं कलममुत्रधारयसि यथिविप्रजिन्वसिया
भूमिं प्रवणवति महत्वेन महती त्यदकवतीति वेद्राणां द्विस्पपत्नी तस्या एषा भवति
॥ ३७ ॥ इंद्राणीमासु नारिषु सुभगा महमश्रवं ॥ न ह्यस्या अपरं च न जरसा मरते प
तिर्विश्वस्मादिंद्र उत्तरः ॥ इंद्राणीमासु नारिषु सुभगा महमश्रवं न ह्यस्या अपर
मपि समाजरया म्रियते पतिः सर्वस्माद्य इंद्र उत्तरस्तमेतद्दमस्तस्या एषा परा भव
ति ॥ ३८ ॥ नाहमिंद्राणिरारया सख्युर्वृषा कपे र्दते ॥ यस्यैदमप्यंहविः प्रियं देवेषु ग
च्छति विश्वस्मादिंद्र उत्तरः ॥ नाहमिंद्राणिरमे ॥ सख्युर्वृषा कपे र्दते यस्यैदमप्यंहवि
रप्सु श्रुतमग्निः सस्कृतमिति वा प्रियं देवेषु नियच्छा त सर्वस्माद्य इंद्र उत्तरस्तमेतद्दमो

उ० नि०

॥४९॥

गोरीरोचतेऽर्कलतिकर्मणोऽयमपीतरोगोरोवर्ण एतस्मादेवप्रशस्योभवतितस्याए
षाभवति॥३९॥गोरीर्मिमायसलिलानितक्षत्येकपदीद्विपदीसाचतुष्यदी॥अष्टाप
दीनवपदीवफ्लुषीसहस्राक्षरापरमेव्योमन॥गोरीर्मिमायसलिलानितक्षतीकु
र्वत्येकपदीमध्यमेनद्विपदीमध्यमेनचादित्येनचचतुष्यदीदिग्विपरष्टापदीदिग्वि
श्वावांतरदिग्विश्वनवपदीदिग्विश्वावांतरदिग्विश्वादित्येनचसहस्राक्षरावह
कापरमेव्यवनेतस्याएषापराभवति॥४०॥तस्याःसमुद्राअधिविस्तरंतितेनजीवंतिप्र
दिशश्चतस्रः॥ततःक्षरत्यक्षरंतद्विश्चमुपजीवति॥तस्याःसमुद्राअधिविस्तरंति
वर्षंतिमेघास्तेनजीवंतिदिगाश्रयाणिफ्लुतानिततःक्षरत्यक्षरमुदकंतत्सर्वाणिफ्लु
तान्युपजीवंति॥गोव्योरव्याताएषाभवति॥४१॥गोरमीमेदनुवत्संमिषंतंमूर्ध्नीनंहि

॥४९॥

पायोलितिवोषाव्याख्यातातस्याएषामवति॥४६॥अपोषाअनसःसरस्सपिष्टाह
हविष्युषी॥नियसीदिश्वथदृषा॥अपासरुषोअनसःसपिष्टान्मेघाद्विष्युष्य
नोवायुरनितेरपिपोषमायेस्यादनसद्वशकटादिवाऽनःशकटामनधमासंधी
वरमनितेवीस्याजीवनकमेताउपजीवत्येनमेघोप्यनएतस्मादेवयन्निरशित्य
दृषावर्षितामध्यमस्तस्याएषापरामवति॥४७॥एतदस्याअनःशयेसुसपिष्टं
विपाश्या॥ससारसीपरावतः॥एतदस्याअनःशितेसुसपिष्टमितरदिविपाशि
विमुक्तपाशिससारोषाःपरावतःअरितवतःपरमाताद्विहारव्यातातस्याएषामव
ति॥४८॥अभिनेइलाय्यस्यमातास्मन्दीभिर्नर्वशीवागृणातु॥उर्वशीवाहृद
द्विवागृणानाभ्युएवनाप्रस्थस्यायो॥सिषकुनउज्वस्यपुष्टः॥अभिगृणा
तुनइलाय्यस्यमातासर्वस्यमाता

उनि०

॥५०॥

स्तयवसाङ्गवतीहिक्त्वाअथोवयंमगवंतस्याम॥अधित्ठणमध्योवश्वदानं
पिबहुधमुदकमाचरंती॥सुपवसादिनीमगतीहिमवायेदानीमगवंतःस्या
माऽधित्ठणमध्योसर्वदापिबचशुधमुदकमाचरंतीतस्याएषामवति॥४९॥हि
क्त्वावतीवसुपत्नीवस्तनांवत्समिच्छंतीमनसाभ्यागात्॥दुहामन्धिभ्यांपयोअ
ध्ययंसावर्धतामहेतेसौमगाये॥इतिसानिगदव्याख्यातापथ्याःस्वस्तिःपथा
अंतरिक्षंतानेवासातस्याएषामवति॥५०॥स्वस्तिरिधिप्रपथ्येश्वरवगस्वत्य
भियावाममति॥सानोअमासोअरणेनिपातुस्वावेशामवतुदेवगोपा॥स्वस्तिरव
हिप्रपथ्येश्वरवगस्वतीधनवत्यप्येति यावत्स्तिवननीयानिसानोअमागृहेसा
निसरमणोसानिगेमनेपातुस्वावेशामवतुदेवगोप्रीदेवान्गोपयतिदिवानांगो

॥५०॥

बह्विधापर्वतानांरिवद्रंविमर्षिष्ठथवि॥प्रयास्तमिप्रवतितमहाजिनोविमहिनि॥स
त्यंपर्वतानामेघानांस्वेदनंछेदनंमेहनंक्लममुत्रधारयसिद्यथिविप्रजिन्वसिया
भूमिप्रवणवतिमहत्वेनमहतीत्कदकवतीतिवेद्राणांद्रिस्पपत्नीतस्याएषामवति
॥५१॥इंद्राणीमासुनारिषुसुमगामहमश्रवं॥नद्यस्याअपरचनजरसामरतेप
तिर्विभ्वस्मादिद्रउत्तरः॥इंद्राणीमासुनारिषुसुमगामहमष्टणवनद्यस्याअपर
मपिसमोजरयाभियतेपतिःसर्वस्माद्युद्रउत्तरस्तमेतदुमस्तस्याएषापरामव
ति॥५२॥नाहमिंद्राणिरारयासरव्युवृषाकपेते॥यस्येदमप्यंहविःप्रियदेवपुग
छतिविभ्वस्मादिद्रउत्तरः॥नाहमिंद्राणिरमेसरव्युवृषाकपेतेयस्येदमप्यंहविः
रपुष्टतमद्रिःसरुतमितिवाप्रियदेवपुनियच्छातसर्वस्माद्युद्रउत्तरस्तमेतदुमा

येवाविबद्धेदमभिनायुवमभिदेवांगसस्योपसक्तः प्रेक्षितवत्तच्छतं इति
 सानिगदयारव्यातावसातिपुष्पचरथावसातयोरतयोवसंतस्मादिरतेतरातयोव
 त्तेवावहतेवाऽसितोपेवाविवअपेवापुत्रहणं सुरातयोस्तयोः समानकलियोः स
 मानकर्मणोः संस्तुतप्राययोरसंस्तवेनषोऽर्धेवोभवतिवासात्योऽन्यउच्यतउषः
 पुत्रस्तवान्यइतितयोरेषापराभवति॥३॥ इहजातासमवावशीतामरेपसात
 न्याऽनामभिः स्वैः॥ जिह्वामन्यः सुमरवस्यस्तरिदिवोअन्यः सुभगः पुत्रउह॥ इ
 हचहचजातोसंस्तयेतपापेनालिप्यमानयातन्वानामभिः स्वैर्जिह्वामन्यः सु
 मेहतोवलस्येरयितामध्यमोदिवोन्यः सुभगः पुत्रउह्यतत्रादित्यस्तयोरषापरा
 भवति॥ प्रातर्युजाविबोधयाऽभिनावहगच्छता॥ अस्यसोमस्यपीतये॥ प्रातयो
 ॥३॥

गितोविबोधयाऽभिनाविहगच्छतामस्यसोमस्यपानायतयोरेषापराभवति॥४॥
 प्रातर्यजधमभिनाहिनोतनसायमस्तिदेव्याअजुष्ट॥ उत्तान्योअस्मिद्यजतेविचावः
 पूर्वः पूर्वोयजमानोवनीयात्॥ प्रातर्यजधमभिनापहिणुतनसायमस्तिदेव्याअ
 जुष्टमेतदप्यन्योस्मद्यजतेविचावः पूर्वः पूर्वोयजमानोवनीयान्वनयितुमस्तयोः
 कालः स्योदपयंतस्तस्मिन्नन्यादेवताभ्योतउषाविष्टः कालिकर्मणउछतेरितरामा
 ध्यामिकातस्याएषाभवति॥५॥ उषस्तच्चित्रमापरास्मस्यवाजिनीवति॥ येनतोर्कव
 तनयंवधामहे॥ उषस्तच्चित्रंवायनीयंमहनीयंधनमाहरास्मस्यमन्ववतियेनपुत्रो
 अयोत्रांश्चरधीमहितस्याएषापराभवति॥६॥ एताउत्याउषसः केतुमक्रतपूर्वार्ध
 रजसोभानुमंजते॥ निष्ठागवानाआधुधानीवधृष्टवः प्रतिगावोरुषीयंतिमातरः॥

एतास्ता उषसः के तुम रुषत प्रज्ञानमेकस्या एव पूजनार्थे बहु वचनं स्यात् सर्वे धेनुः त
 रिक्षलोकस्य समं जन्ते मानुना निष्कृ एवान् आयुधानी बध्नन्तुः निरत्येषां मि
 त्येतस्य स्थान एमी देवा निष्कृतं जारिणी वित्यपि निगमो भवति प्रीतयं तजो वोगम
 नादरुषीरा रोचनामातरो भासो निर्मात्र्यः सूर्याः सूर्यस्य पत्न्यै वैमिस्तु कालत
 मातस्या एव भवति ॥७॥ सुकिंशुकं शल्मलिं विश्वरूपं हिरण्यवर्णं सुवृत्तं सुचक्रं ॥
 आरोहस्ये अमृतस्य लोके स्थानं पत्येव हतुं कुणुष ॥ सुकाशानं शन्नमलं सर्वरूप
 मपि वोपमार्थस्य सुकिंशुकं मिश्रं शल्मलिं मिश्रं किंशुकं शतेः प्रकारायति कर्मणः
 शल्मलिः सशरो भवति शरवान्वारो हस्ये अमृतस्य लोकसुदकस्य सुखं पत्येव
 हतुं कुरुषु सौवतास्यो प्रायच्छत्सो मायराज्ञे प्रजापतये वोत च ब्राह्मणं दृषा कपाय

स्य वायस्मे त्वं किमिच्छंती पावकानो महोज्जलो यद्वा बद्धं तदिदं वाचमन्विदनुमतेराका
 महं सिनीवाली कुहू महमन्यमृषुर्वशी विदुः न बलिष्ये द्राणीनाह मिन्द्राणि गोरी मि
 मायतस्याः समुद्रा गौरमी मेदु पद्वये सूर्यवसाधिं कु एवती स्वस्तिरिध्य पोषा एत
 दस्या अभिनदल्लारथं तु पंचाशत् ॥५०॥ ॥ इति निरुक्ते एकादशोऽध्यायः ॥ ॥ छ
 हरिः हिमो मू ॥ ॥ अथातो दुःस्थाना देवतास्ता सामन्विनो प्रथमा गामिनी भवतौ ॥ ॥
 नौ यद्यभुवाते सर्वं सैरेना न्यो ज्योतिषा न्योऽभैरभिना वित्येर्ण वासुस्तका वधि
 नो द्यावापृथिव्या वित्येकेऽहोरात्रा वित्येके सूर्या चंद्रमसा वित्येके राजानो पुण्यकृता
 वित्येति हास्ति कास्तयोः काल उर्ध्वमध्वरात्रा त्र्यकाशी भावस्यानुविष्टं समनुत्तमो
 जाहिमध्वमो ज्योतिर्भाग आदित्यस्तयोरेषा भवति ॥५॥ वसातिषु स्मचरथोसित

उ० नि०

॥५४॥

कां च वाचमिने तत्कायमं च यमं चेत्येतद्वा सिकास्तत्रेति हासमन्वक्षते त्वाष्ट्री सर
ण्यूर्ध्ववस्वत आदित्याद्यमो मिथुनौ जनयां चकार सा सवर्णमन्यां प्रतिनिधायार्धं
पंकुत्वा प्रदुद्रावसर्धिवस्वानादित्यम्बमेव रूपं कृत्वा तामनुस्तत्य संबभूव ततोऽ
श्विनौ जज्ञाते सवर्णायामनुस्तदभिवाद न्येषाम्भवति ॥१०॥ त्वष्टा दुहि त्रेव ह तुरुणे
तीतीदं विश्वं भुवनं समेति ॥ यमस्य माता पयुर्धमाना महोजाया विवस्वतो ननाश ॥
त्वष्टा दुहितुर्वहनं करोतीतीदं विश्वं भुवनं समेतीमानि च सर्वाणि कृतानि यमस्य
गच्छन्ति ॥ यमस्य माता पयुर्धमाना महोजाया विवस्वतो ननाश रात्रि आदित्यस्य
आदित्यादयः तृतीयं यते ॥११॥ सविता व्याख्यातस्तस्य कालो यदा द्यौरपहततमका
कीर्णरश्मिर्भवति तस्येषा भवति ॥१२॥ विश्वारूपाणि प्रतिमुञ्चते कविः प्रासादी

॥५४॥

अश्विद्यं मन्यमानस्तरश्चिद्राजा विद्यं नगं मक्षीत्याह ॥ प्रातर्जितं नगमुग्रं हये
 मवयं पुत्रमदिते यो विधारयिता सर्वस्या अश्विद्यं मन्यमान आद्या लुङ्गे रिरिदुस्तु
 रश्चिन्नुरदितियमनामतरतेर्वात्वरतेर्वात्वरयात्तुर्गतिर्यमोराजा विद्यं नगं मक्षी
 त्या हां धोभागा इत्याहु रतुस्तु सो न दृश्यते प्राशिन्नमस्या क्षिणी निजघानेति च
 ब्राह्मणं जनं भोगो गच्छतीति वा जनं गच्छत्यादित्युदये नस्तस्यः स तेर्वा सुवतेर्वा स्वी
 र्यतेर्वा तस्यैषा भवति ॥ १४ ॥ उदुत्यं जातवेदसं देवं वहंति केतवः ॥ दृशो विधायस्त
 र्यं ॥ उदुहृतिं जातवेदसं रश्मयः केतवः सर्वेषां भूतानां दर्शनाय स्तर्यमिति कुम
 न्यमादित्या देवस्य तस्यैषा परा भवति ॥ १५ ॥ चित्रं देवानां मुदगादनीकं वसुमित्रं ॥ ५५ ॥
 स्यवरुणा स्याग्नेः ॥ आपाद्या वा एधि वी अंतरिक्षं स्तर्यं आत्मा जगतस्तस्तु वसुधै ॥

वायनीयं देवानां मुदगमदनीकं स्तर्यं नो मित्रस्य वरुणा स्याग्नेः प्रपरद्या वा एधि
 व्योचां तिरिक्षं च महत्वेन तेन स्तर्यं आत्मा जगमस्य च स्थावरस्य चाऽथ यद्रश्मिपोषं
 पुष्यति तत्पूषा भवति तस्यैषा भवति ॥ १६ ॥ शुक्रं ते अन्यद्यजतं ते अन्यद्विषु रूपे अ
 हनीद्यो रिरवासा ॥ विश्वा हि माया अवसिस्व धावो मद्राते हर्षं निहरातिस्तु ॥ शु
 क्रं ते अन्यद्विहितं तेन्यद्यजतं तेन्यद्यज्ञियं तेन्यद्विषमत रूपे ते अहनीकमद्यो रि
 वचांसि सर्वाणि प्रज्ञानान्यवस्यन्तु वक्ष्मा जनवती ते पूषन्निह दत्तिरुक्तं तस्यैषा
 परा भवति ॥ १७ ॥ पथस्यथः परिपथि वचस्या कामेन कृतो अथानलुर्कः ॥ स नो रास
 धुरुध्वं द्राग्ना धियं धियुं सीषधाति प्रपूषा ॥ पथस्यथोऽधिपति वचनेन कामेन
 कृतोऽप्यान्लुर्कमप्यापन्नोर्कमिति वास नो ददातु वायनीया प्राणि धनानि कर्म कर्म

यनः प्रसाधयति हवेत्यथ यदि पितो भवति तादृशं सुखं वति विष्णुर्विशतेर्वाव्यस्योते वा
 तस्येषा भवति ॥१८॥ इदं विष्णुर्विचक्रमेत्रे धानि दधे पदी ॥ समूहं मस्य पांसुरा ॥ य
 दिदं किंच तद्विक्रते विष्णुस्त्रिधा निधत्ते पदे त्रेधा भावायुष्टथे व्यामंतोरिक्षेदि
 वाति शाकपूणिः समो राहणे विष्णुपदे गयारासीत्योणवाभः समूहं मस्य
 पांसुरेप्यायेनंतरिक्षेपदं नृदृश्यतेऽपि वोपमार्थे स्यात्समूहं मस्य पांसुलवदं
 पदं नृदृश्यत इति पांसवः पदेः स्रयंत इति वा पन्नाः शरत इति वा पंसनीयामव
 तीति वा ॥१९॥ विश्वानरो व्याख्यातस्तस्येषा निपातो भवत्येदं ध्यामि ॥२०॥ वि
 श्वानरस्य वस्यति मनातने स्य शवसः ॥ एवंच चर्षणीनाम त्रीदुर्वश्यानां ॥
 विश्वानरस्य दित्यस्यानानतस्य शवसो महतो बलस्य वैश्वकामे रयनरवने वा

र

॥५६॥

इदं पदे वतुष्यदे ॥ विना कर्म ख्यत्सविता वरेण्यो नु प्रयाणामुपसो विराजति ॥ सर्वोणि प्र
 ज्ञानानि प्रतिमुच्यते मेधावी कविः क्रांतदर्शनो भवति कवतेर्वा प्रसुवति भद्रं द्विपाद्य
 श्वतुष्या इत्यव्यविरूप पन्नाकं सविता वरेणीयः प्रयाणामनुपसो विराजत्यधोरामः
 सावित्र इति पशुसामान्नाये विज्ञायते कस्मात्सामान्यादित्यधस्तात्तद्व्यायातमोता
 वत्येतस्मात्सामान्यादधस्तात्तामोऽधस्तात्तद्व्यायातमोता
 त्वानरामानुपयाद्रामारमणा योपयते न धर्मा यत्कस्माज्जातीयेतस्मात्सामान्यात्
 कवाकुः सावित्र इति पशुसामान्नाये विज्ञायते कस्मात्सामान्यादितिकलातुवादप
 रीत्यक्तकवाकोः पूर्वशब्दानुकरणं चरुत्तरं भगो व्याख्यातस्तस्य कलः प्रागुक्त
 र्पणान्तस्येषा भवति ॥२१॥ प्रातर्जितं भगमुग्रं दुर्वमवयं पुत्रमादितेयो विधत्ते ॥ आ

उ० नि०

॥५७॥

षान् ॥ प्रत्यङ् विश्वं स्वर्दृशे ॥ प्रत्यङ् दिदं सर्वमुदेषि प्रत्यङ् दिदं ज्योतिरुच्यते प्रत्यङ् दिदं स
र्वमिदमपि विपश्यसीत्यपि वेत्तस्यमिव ॥ २४ ॥ येनापावकचक्षसाक्षुरण्यंतं ज
नां अनु ॥ खं वरुणा पश्यसि ॥ तेन नोजनानमि विपश्यसि ॥ केशी केशारमयसौस्तदा
न भवति काशनाद्वा प्रकाशनाद्वा तस्यैषा भवति ॥ २५ ॥ केश्या १ गितं केशी विषं केशी
विषमिरोदसी ॥ केशी विश्वं स्वर्दृशे केशी दिदं ज्योतिरुच्यते ॥ किं ज्योतिरुच्यते विषं च विषं च विषं
च मिदं नाम विष्णोते विष्वक् स स्नाते ॥ शुद्ध्यर्थस्य विष्वक् स वा स च ते धी वा ह्यथ
व्योचधारयति केशी दिदं सर्वमपि विपश्यति केशी दिदं ज्योतिरुच्यते इत्यादित्यमहाय
ज्योतिरुच्यते इत्येति विषं केशी न उच्यते धमेन गिनी रजसा च मध्यमस्तेषामेषासाधार
णा भवति ॥ २६ ॥ त्रयः केशिन रतुया विचक्षते सर्वत्सरेव पत एक एषा ॥ किं धमे केशी

॥५७॥

पलाश इति वृक्षो ब्रह्मना तपलाशो पलशाना द्वैः संगच्छते यमो रश्मिरादित्यस्तवनः सर्व
 स्य पातावापालयितावापुराणाननुकामयेताज एकपादजन एकः पाद एकेन पादेन पा
 तीति वै केन पादेन पिवते तत्तैवैकोऽस्य पाद इति वा एकपादं नोति वदतीत्यपि निगमो भव
 वति तैस्यैष निपातो भवति वैश्वदेव्यामृचि ॥२९॥ पावीरवीरुव्यामिवायुः सरस्वती
 X सलिलाधंसमुच्चरन् सवेतमुधुरेदंगनमृत्फर्नाम तं भवेदित्यपि निगमो भव
 ति X वीरस्त्रीतन्यतुरेकपादजो दिवो धर्तृसिंधुरापः समुद्रियः ॥ विधेदेवासः श्रु
 तावच्यं सिमे सरस्वती सह धीभिः पुरंध्या ॥ पविः वल्लो भवति यद्विपुनातिका
 यंतद्वत्पवीरमायुधं तद्धानिंद्रः पवीरवान् ॥ अतितस्तेषां पवीरवान् नित्यपि निगमो भव
 वति ॥ तद्देवतावाक्पावीरवीपावीरवीचदिव्यावाकृतन्यतुस्तमित्रीवाचान्यस्याजश्चै

कपट् विधारयितासिंधुश्चापश्च समुद्रियाश्च सर्वे च देवाः सरस्वती च सह पुं
 ध्यास्त्याप्रयुक्तानि धीभिः कर्मभिर्मुक्तानि श्रुतं तु वचनानामानीति ॥ पृथिवी
 व्याख्याता तस्या एष निपातो भवत्येद्राग्यामृचि ॥३०॥ यादृद्रापी परमस्या पृथिव्या
 मध्यमस्या मवमस्या मुतस्थः ॥ अतः परिरूपणावाद्या तमया सोमस्या पिवते सु
 तस्य ॥ इति सानिगद्व्याख्याता समुद्रो व्याख्यातस्तस्यैष निपातो भवति पावमा
 न्यामृचि ॥३१॥ पवित्रं तः परिवाचमासते पितृषां प्रत्नो अभिरक्षति व्रतं ॥ महः स
 मुद्रं वरुणस्तिरोदधे धीरा इष्टे कुर्धरुणे धारमं ॥ पवित्रं तौरश्मि वंता माध्यमि
 का देवगणाः पर्यासते माध्यमिका वाचं पितृषां प्रत्नः पुराणोऽभिरक्षति व्रतं कर्म म
 हः समुद्रं वरुणस्तिरोतर्दधात्यथ धीराः शक्रुर्वन्ति यरुणे प्रदकेषु कर्मणा आरमं

मारुधुमज एक पदं ध्याख्यातः पृथिवी व्याख्याता समुद्रो व्याख्यातस्तेषामेषानि पातो
 कवत्यपरस्यांबुदेवतायाम्बुवि॥३२॥ उत नो हि बुध्यः शृणोत्वज एक पात् पृथिवी
 समुद्रः॥ विश्वे देवा रता वृधो देवानाः स्मृता मंत्रैः कविशस्ता अवंतु॥ अपि च नो हि
 बुध्यः शृणोत्वज एक पात् पृथिवी व समुद्रश्च सर्वे च देवाः सत्यवृधो वायुज वृधो वाह
 यमाना मंत्रैः॥ स्मृता मंत्रैः कविशस्ता अवंतु॥ मेधा विशस्ता दध्यङ् प्रत्यङ्गो ध्यानमि
 ति वा प्रत्यङ्गमस्मिन् ध्यानमिति वाऽथर्वा व्याख्यातो मनुमेन नातेषामेषानि पातो स च
 त्येन्द्राम्बुवि॥३३॥ यामथर्वो मनुष्यता दध्यङ् धियमत्तत॥ तस्मिन् ब्रह्माणि हवथेन्द्र उ
 कथा समगता च ननु स्वराज्या यामथर्वो मनुष्यपिता मानवानो दध्यङ् च धिय
 मता निषत तस्मिन् ब्रह्माणि कर्माणि हवथेन्द्र उक्थानि च संगच्छता मर्चयन् नृपास्त

अभिरक्षेत्राणि ध्याजिरे विस्य दृष्टो ननु पं॥ त्रयः केशिन न तु यवि च क्षते काले काले
 अभिपश्यति संवत्सरे वपत एक एषामित्यग्निः पृथिवीं दिहति सर्वमेकोऽभिपश्यति
 कर्मभिराहृत्यो गतिरेकस्य दृश्यते न रूपं मध्यमस्याऽथ यद्रश्मिभिरभिप्रकृपयन्ने
 तितदृषा कपिर्भवति दृषा कपनस्तस्यैषा भवति॥३॥ पुनरेहि दृषा कपे सुविता क
 ल्मया वहै॥ य एषः स्वप्नं न शनोस्ति मेधिपथा पुनर्विचिस्मादिन्द्र उत्तरः॥ पुनरेहि दृषा
 कपे सुविता क्लमया वहै॥ य एषः स्वप्नं न शनः स्वप्नान्नाशयस्यादित्य उदये न सो
 स्तमोषि पथा पुनः सर्वस्माद्यद्रुद्र उत रस्तमेतद् मभ्रादित्यं यमो व्याख्यातस्तस्यैषा
 भवति॥३॥ यस्मिन् चक्षुः सुपलाशे दिवैः संपिबते यमः॥ अत्रानो विरूपातिः पिता पुराणा
 अनुवेनति॥ यस्मिन् चक्षुः सुपलाशे स्थाने वृतः क्षये वाऽपि वोपमार्थे स्याद् दृष्टा वस्तु

५० नि०

॥ ६० ॥

तः सप्तापनस्तएव स्वपतो लोकमस्तमितमादित्यं यंति। तत्र जागृतो स्वप्नजो सत्र सदे
च देवो। आद्यादित्यादित्यधिदेवतमथाध्यात्मं। सप्त नृषयः प्रतिहिताः शरीरे। षष्टि
द्रियाणि विद्या सप्त न्यात्माना। सप्त नृक्षंति सदमप्रमादं। शरीरमप्रमाद्यंति सप्ता
पनानीमान्येव स्वपतो लोकमस्तमितमात्मानं यंति। तत्र जागृतो स्वप्नजो सत्र सदे
च देवो। आश्रयात्मा तेजसश्चेत्यात्मगतिमाचष्टे तेषामेषा पराभवति। ॥ ३७ ॥ तिर्यग्वि
लश्चमसुध्वं बुध्नो यस्मिन्पशोनिहितं विश्वरूपं। अत्रासुत नृषयः सप्त साके ये अ
स्य गोपा महतो वपुः। तिर्यग्विलश्चमसुध्वं वध्नो यस्मिन्पशोनि
हितं सर्वरूपमत्रा सप्त नृषयः सप्त सदे। द्रियाणि यान्यस्य गोपानि महतो वपुः। त्रि
त्यात्मगतिमाचष्टे। देवा व्याख्यातास्तेषामेषा पराभवति। ॥ ३८ ॥ देवानां सद्रासुमतिर्नृजस्य

॥ ६० ॥

तां देवानां रातिरभि नो नवर्त्ततां ॥ देवानां सख्यमुप सोदिमावयं देवानां आयुः प्रतिरंतु जीवसे ॥
देवानां वयं सद्राकल्पात्तामिति र्दुर्गामिना मर्तुगामिना मिति वा देवानां दानमभिने
निवर्त्ततां देवानां सख्यमुप सोदिमावयं देवानां आयुः प्रवर्धयंतु चिरं जीवनाय किंच
देवाः सर्वे देवास्तेषां मेषां भवति ॥ ३९ ॥ ओमासश्चर्षणी धृते विभे देवास आगत
॥ दाधां सोदाशुषः सुतं ॥ अधिता रोवावननीयावामनुष्य धृतः सर्वे च देवा इहाग
उसदत्तवंता दत्तवतः सुतमिति तदेतदेकमेव वैश्वदेव गायत्रं तदं दशतयीषु वि
द्यते यत्तु किंचिद्वदु देवतं तद्वैश्वदेवानां स्थाने युज्यते यदेव विश्वलिंगमिति शाक
पराणि न त्यंत गतस्तेषु उद्देशो भवति बभूरे कद्रोति दशदि पदा अल्लिंगा फलतां शाक
श्य पश्चादभिने मेकलिंगमिति दृष्टीयं स्तुतमेकलिंगं साध्या देवाः साधना तेषां मेषा

सर्वान्॥४०॥ यज्ञेन यज्ञमयजंत देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन्॥ ते ह नाकं महिमा
 नः स चंत यत्र पूर्वसाध्याः संति देवाः॥ यज्ञेन यज्ञमयजंत देवाः॥ अग्निनुः॥ अग्निमयजं
 त देवा अग्निः पशुरासीत्तमालुभंत तेन यज्ञं ते त्वं ब्राह्मणं॥ तानि धर्माणि प्रथमा
 न्यासन्॥ ते ह नाकं महिमानः समसेवंत॥ यत्र पूर्वसाध्याः संति देवाः साधुना ध्यु
 स्थानो देवगण इति नैरुक्ताः पूर्वदेवयुगमिवारव्यानां वसवो यद्विवस्वते सर्वमग्नि
 र्वसुभिर्वासव इति समाख्यातस्मात्पृथिवी स्थाना इन्द्रो वसुभिर्वासव इति समाख्यात
 स्मान्मध्यस्थाना वसवो आदित्यरुद्रमयो विवासना तस्माद्युस्थाना स्तेषामेषामवति
 ॥४१॥ स्वर्गावो देवाः स ह नमकं मेयं अजं सवने दं जुषाणाः॥ जक्षिर्वासः पयिवा ॥६९॥
 सश्च विभ्वे स्मेधत्त वसवो वस्तानि॥ स्वागमना नि देवाः सुपथान्यैकं मेयं आगच्छत स
 सुपथं निवसंतु

वनानीमानि जुषाणाः स्वादिवंतः पीतवंतश्च सर्वे स्मा सुधत्त वसवो वस्तानि तेषामेषा
 पराभवति॥४२॥ अया अत्र वसवो रंत देवा उरावंतं रिक्षे मर्जयंत कुप्राः॥ अवीक्ष्यथ
 उरुज्वयः कुरुधं श्रोता हृतस्य जग्मुषो नो अस्य॥ अया अत्र वसवो रमंत देवाः॥ अ
 पृथिवी तस्यां पवारु उरौ चांतरिक्षे मर्जयंत गमयंत रमयंत शुक्राः शोभमाना अ
 वीक्षन् एनान्यथो बद्धजवः कुरुधं शृणुत हृतस्य जग्मुषो नो अस्यानेवाजिनो व्याख्या
 ता स्तेषामेषामवति॥४३॥ शन्नो भवतु वमजिनो हवे बुदेवतातामितद्रवः स्वर्काः॥ जं
 भयंतो हिं वृकं रक्षांसि सनेभ्यः सधुय वनमीवाः॥ सुरवानो भवतु वाजिनो हाने बुदेव
 तातो यज्ञे मितद्रवः सुमितद्रवः स्वर्काः स्वंचना इति वा स्वर्चिषा इति वा जंभयंतो हिं वृ
 कं रक्षांसि चक्षिप्रमस्माद्यावयंति वा देवाश्चा इति वा देवपत्न्यो देवानां पत्न्यस्तासां

नैषामवति ॥ ५४ ॥ देवानां पत्नीरुशतीरवंतुनः प्रावंतुनस्तु जयेवाजसातये ॥ याः पार्थि
 वासोया अपामपि ब्रतेता नो देवाः सुहवाः शर्मय छत देवानां पत्न्य उद्वात्योऽवंतुनः प्रा
 वंतुनस्तु जये पत्यजननाय चान्नसंसननाय च ॥ याः पार्थि वासोया अपामपि ब्रते क
 मिषातानो देव्यः सुहवाः शर्मय छतुशरणं तासामेषा पशामवति ॥ ५५ ॥ उत्तमायं
 तु देवपत्नी रिद्राण्या १ ग्ना १ य्यश्चिनी राट् ॥ आरोदसी वरुणानी १ शृणोतु व्यंतु देवी
 ये नृत्तुर्जनीनां अपि च ग्नायं तु देवपत्न्य इद्राणां द्रिश्य पत्न्य ग्नाय्यग्नेः पत्न्याश्चिन्य
 श्विनीः पत्नी राट् राजते रादसी रुद्रस्य पत्नी वरुणानी च वरुणस्य पत्नी व्यंतु देव्यः
 कामयंता ये नृत्तुः कालोजायानां य नृत्तुः कालोजायानां ॥ ५६ ॥ अथ मंदरवर्णः ॥ ॥ ६२ ॥
 अतीतो ह्यस्थानावसातिषु स्महेह जाता प्रातर्युजा प्रातर्य ॥ ज धमु पस्तश्चि त्रमेता

तां देवानां रातिरभि नो निवर्त्ततां ॥ देवानां सख्यमुपसेदिमावयं देवानां आयुः प्रतिरंतुर्जविसे ॥
 देवानां वयं सद्राकल्पात्तामिति नृत्तुगामिना मृतुगामिना मिति वा देवानां दानमभिने
 निवर्त्ततां देवानां सख्यमुपसेदिमावयं देवानां आयुः प्रवर्धयंतु चिरं जीवनाय किंचि
 देवाः सर्वे देवास्तेषामेषामवति ॥ ५९ ॥ ओमासध्वर्षणी छेता विश्वे देवास आगत
 ॥ दाम्भांसो दाशुषः सुतं ॥ अधितारो वा वननीया वामनुष्य धृतः सर्वे च देवा इहा ग
 षु स दत्तवंतो दत्तवतः सुतमिति तदेतदेकमेव वेधे देवगायत्रं च दत्ततयीषु वि
 धते यत्तु किंचिद्दु देवतं तद्देवदेवानां स्थाने युज्यत यदेव विश्वलिंगमिति शाक
 प्रणिरनत्यंतगतस्तेषु उद्देशामवति बभुरेक इति दत्तादिपदा अल्लिंगास्ततां शाक
 श्यपश्चात्तिनमेकलिंगमिति दृष्टीयं स्तुतमेकलिंगं साध्या देवाः साधना तेषामेषा

उपनि०

॥६९॥

भवति॥४०॥ यज्ञेन यज्ञमयजंत देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् ॥ ते ह नाकं महिमा
नः स चंत यत्र पूर्वसाध्याः संति देवाः ॥ यज्ञेन यज्ञमयजंत देवाः ॥ अग्निनुः अग्निमयजं
त देवा अग्निः पशुरासीत्तमा लभंत तेन यज्ञं तेति ब्रह्मणः ॥ तानि धर्माणि प्रथमा
न्यासन् ॥ ते ह नाकं महिमानः समसेवंत ॥ यत्र पूर्वसाध्याः संति देवाः साधुना ध्यु
स्थानो देवगण इति नैरुक्ताः पूर्वदेवयुगमिच्छारव्यानां वसवो यद्विवस्वते सर्वमग्नि
र्वसुभिर्वासव इति समाख्यातस्मात् पृथिवी स्थाना इन्द्रो वसुभिर्वासव इति समाख्यात
स्मान्मध्यस्थाना वसवो आदित्यरुद्रमयो विवासना लक्षादुस्थाना स्तेषामेषा भवति
॥४१॥ स्वर्गावो देवाः सदनमकर्म यथा जन्मसवने दं जुषाणाः ॥ जद्विवासः पपिवा ॥
सश्च विश्वे स्मेधत वसवो वस्तानि ॥ स्वागमनानि देवाः सुपथान्यैकर्म यथा गच्छत स

॥६९॥

सुपथश्च

निवसंतु

ममसखा मदनसखायेनः सखायस्तेः सहेति वा सर्वस्माद्यद्द उत्तरस्तेतद्ममआ
दित्यमथैषाधिनेः ॥ ४ ॥ सृण्वेवजः ॥ मरीतुर्फरीतुर्नैतोशेवतुर्फरीपुर्फरीका ॥ उद
न्यजेवजेमनामदेरुतामेजरायुजरंमरायु ॥ सृण्वेवतिद्विविधारदृष्टिमेवतिम
तीचहंताचतथाधिनेवापिमतीरौजमरीमतीरावित्यर्थस्तुफरीतुर्हंतारौ ॥ नैतोशेव
तुर्फरीपुर्फरीका ॥ नितोशस्यापत्यंनैतोशंनैतोशेवतुर्फरीक्षिप्रहंतारौ ॥ उदन्यजेव
जेमनामदेरु उदन्यजेवत्युदकजेइवरलेसामुद्रेचाद्रमसेवाजेमनेजयमनेजेम
नामदेरुतामेजरायुजरंमरायु ॥ एतज्जेरायुजंशरीरंशरदमजीर्णमथैषासोम
स्य ॥ ५ ॥ तरत्समंदीधावतिधारासुतस्यांधसः ॥ तरत्समंदीधावति ॥ तरतिसप
पंसर्वमंदीयस्तौतिधावतिगच्छत्यर्धगतिं ॥ धारासुतस्यांधसः ॥ धारयापि

पुतस्य सोमस्य मंत्रस्तस्य वाचास्तुतस्याथैषायज्ञस्य ॥ ६ ॥ चत्वारिंशद्गात्रयोमस्य
 पादाद्वेशीर्बेसप्तहस्ता सोमस्य ॥ त्रिधाबुधो वृषसो रोरवीति महो देवो मयोभावि
 वेश ॥ चत्वारिंशद्गात्रवेदावा एत उक्तास्त्रयोऽस्य पादा इति सवनानि त्रीणि द्वे शीर्षे प्रा
 यणीयो दयनीये सप्तहस्तासः सप्त छंदोऽसि त्रिधाबुधश्चेधाबुधो मंत्रब्राह्म
 णकलोर्ध्वेषमरोरवीणामस्य सवनक्रमेण नृभिर्यजुर्भिर्द्विसामभिर्यदेन नृभिः शं
 संति यजुर्भिर्यजेतिसामभिः स्तुवीति महो देव इत्येषा हि महो देवो यद्यज्ञो मयोभा
 विवेशेत्येषा हि मनुष्यानां विंशयजनाय तस्योत्तराष्टयसे निर्वचनाय ॥ ७ ॥ सुव स्व
 र्यतो नापक्षत आद्यां रोहंति रोदसी ॥ यज्ञं यो विश्वतो धारं सुविद्वांसो विते निर ॥ स्व ॥ ६४ ॥
 र्गच्छंतर्जाना वानेक्षंते ते मुमेवलोकं गतवंतमीक्षंतमित्याद्यां रोहंति रोदसी ॥ यज्ञं

ये विश्वतो धारं सुविद्वांसो विते निरदृत्य येषां वाचः प्रवहति तेव ॥ ८ ॥ चत्वारि वाक्पारि मि
 तापदानितानि विदुर्ब्राह्मणाय मेधीषिणः ॥ उहा त्रीणि निहितानि गयंति तुरीयं वाचो
 मनुष्यावदति ॥ चत्वारि वाचः परिमितानि पदानितानि विदुर्ब्राह्मणाय मेधाविनो
 उहायां त्रीणि निहितानि नायं वेदयंते उहाग्रहते स्तुरीयं त्वरतेः कतमानितानि चत्वारि
 पदान्यां कारो महाव्याहृत्य श्वेत्येषां नामाख्याति चोपसर्गानपाताश्चेति वैय्याक
 रणामंत्रः कुलो ब्राह्मणं चतुर्थश्चावहारिकीति याज्ञिका च चोयज्ञपिसामानि
 चतुर्थश्चाहो वैरकीति नैरुक्ताः सर्पाणां वाग्वयसां क्षुद्रस्य सरीसृपस्य चतुर्थश्च
 व्यावहारिकीत्येके पशुषु लणवेषु मृगेषां च निचेषां प्रवादा अथापि ब्राह्मणं म
 वातिसो वै वाक्स्वस्वचतुर्धा व्यभजदधेवलोकं पुत्रीणि पशुषु तुरीयां या एथिव्यां

साग्नौ सारथ्यं तरेयांतरिक्षे सावायौ सावामदेव्येयादिषादित्येसाष्टहस्यतिसास्तन
 यित्वावथपशुषुततोयावागादित्यरिच्यततांब्राह्मणेषदधुस्तस्माद्ब्राह्मणाउभयं
 वावेवदंतियावेदेवानायाचमनुष्याणामित्यथेषाक्षरस्य ॥ १॥ नृवोअक्षरेपरमे
 योमन्यस्मिंदेवाअधिबिभ्येनेषेदुः ॥ यस्तंनवेदकिंनृवाकरिष्यति यइतद्विदुस्त
 इमेसमासते ॥ नृवोअक्षरेपरमेव्यवनेयस्मिंदेवाअधिनिषण्णाः सर्वेयस्तंनवे
 दकिंसनृवाकरिष्यति यइतद्विदुस्त इमेसमासतइतिविदुषउपदिशतिकतमत्तदे
 तदक्षरमोमित्येषावागितिशाकपूणि नृवश्चाद्यक्षरेपरमेव्यवनेधीयंतेनानादेव
 तेषुचमंत्रेषेतधवाएतदक्षरंयत्सर्वोत्रयीविद्यांप्रतिप्रतीतिचब्राह्मणं ॥ १० ॥ अदि ॥ ६५ ॥
 त्यइतिपुत्रः शाकपूणोरेषगर्भवतियेदेनमर्चतिप्रत्यचः सर्वाणिफुत्तानितस्ययद

ममसखा मदनसखायेनः सखायस्तेः सहोतिवा सर्वस्माद्यदुत्तरस्तमेतद्भूमआ
 दित्यमथेषाधिना ॥ ४ ॥ सृण्वेवज ॥ मरीतुर्फरीतुर्नैतोशेवतुर्फरीपुर्फरीका ॥ उद
 न्यजेवजेमनामदेरूतामेजराम्बुजरंमराम्बु ॥ सृण्वेवतिद्विविधास्दितिमवतिम
 तीवहंताचतथाधिनावापिमतीरौजमरीमतीरावित्यर्थस्तुफरीतुर्हंतारौ नैतोशेव
 तुर्फरीपुर्फरीका ॥ नितोशस्यापत्यंनैतोशंनैतोशेवतुर्फरीक्षिप्रहंतारौ ॥ उदन्यजेव
 जेमनामदेरू उदन्यजेवत्युदकजेइवरलेसामुदेचाद्रमसेवाजेमतेजुयमनेजेम
 नामदेरूतामेजराम्बुजरंमराम्बु ॥ एतज्जोराम्बुजंशरीरंशरदमजीर्णमथेषासोम
 स्य ॥ ५ ॥ तरत्समंदीधावतिधारासुतस्यांधसः ॥ तरत्समंदीधावति ॥ तरतिसम
 पंसर्वमंदीयस्तौतिधावतिगच्छत्यर्धांगतिं ॥ धारासुतस्यांधसः ॥ धारयापि

उ० नि०

॥६६॥

र्वतद्भवति ॥१२॥ हृदा तेषु मनसो जिवेषु यद्वाह्यणाः संयजते सरवायः ॥ अत्राहत्वं वि
जड्वेद्याभिरोहब्रह्माणोक्त्विचरंत्युत्वे ॥ हृदा तेषु मनसो जिवेषु यद्वाह्यणाः संयजते प्र
ते ॥ समानारव्यानां च त्विजोऽत्राहत्वं विजड्वेद्याभिर्वेदितव्याभिः प्रवृत्तिभिरोहब्रा
ह्मणुहब्राह्मणुह एषां ब्रह्मेति वा सेयं विद्या श्रुतिमातिबुद्धिस्तस्यास्तपसाप
रमीप्सितव्यंतदिदमायुमिच्छताननिर्वक्तव्यंतस्माच्छंदः सुशोषोऽपेक्षितव्या अथा
गमोयांयां देवतां निराहृतस्यास्तस्यास्ताऽद्राव्यमनुभवत्यनुभवति ॥१३॥ ॥६॥
अथ शृण्वलं ॥ ॥ अथ मायया बोधयदुदं चो विहिंसोतोः स्तण्येवतरत्सध्वत्वा रिष्टंगा
सुवयं तत्रास्वागृचो अक्षर आदिसदस्यक्षरं नक्षरति हृदा तेषु त्रयोदश ॥ ॥ ॥६॥
इति निरुक्ते त्रयोदशोऽध्यायः ॥ ॥ हरिः हि ॐ नमः ॥ व्याख्यातं देवतं यज्ञांगं चाथातुर्ध

मार्गगतिव्याख्यास्यामः सूर्यआलेखुदितस्यहि कर्मद्रष्टाऽथैतदनुप्रवदत्यथै तंमहांतमात्मा
नमेषाणः प्रवदंतींद्रमित्रं वरुणमग्निमादु रित्यथैषमहानात्मात्मजिज्ञासयात्मानं प्रो
वाचाग्निरस्मिजन्मनाजातवेदा अहमस्मि प्रथमजा इत्येताभ्यां ॥ १ ॥ अग्निरस्मिज
न्मनाजातवेदा घृतं मे रक्षुरमृतं म आसन्न अर्कस्त्रिधा तूरजसो विमानोजस्रो
धर्मो हि विरस्मिन्नाम ॥ अहमस्मि प्रथमजा नृत्तस्य पूर्वदेवेभ्यो अमृतस्य नाभिः ।
यो माददाति स इ देवमावाः । अहमन्नमन्नमदंतमाग्नीति सह ज्ञात्वा प्रादुर्बभूवै
वंतव्याजहारायंतमात्मानमन्वात्मजमतिक्रमन्वस्मा अचक्ष्वेति ॥ २ ॥ अपश्यंगो च
पामनि पद्यमानमाचपराचपथि भिक्षरतं ॥ स स आचीः स विष्टचीर्वसान आव
रीवार्त्तमुवनेषंतः ॥ आवरीवर्त्तमुवनेषंत रित्यथैषमहानात्मात्मसत्त्वलक्षणस्त

सरंतद्वाह्यतत्सत्यंतत्सालिलंतदव्यक्तंतदस्पर्शंतद्रूपंतदरसंतदगंधंतदमृतं
 तद्वक्त्रंतदनिष्ठोष्णतात्मासौषाभतत्प्रकृतिरित्येकेतत्क्षेत्रंतदज्ञानाक्षेत्रज्ञमनुप्र
 प्यनिरात्मजमथेषमहोनात्मात्रिविधोभवति सत्त्वरजस्तमइतिसत्त्वंतुमध्येवि
 शुध्वांतित्वमितोरजस्तमसीरजइतिकामद्वेषस्तमइत्यविज्ञातस्य विशुध्त
 म्प्रतिकुर्वतः क्षेत्रज्ञपृथक्कायकल्मतप्रतिभातिलिंगोमहानात्मातमोलिंगोऽवि
 द्याप्रकाशलिंगस्तमोऽपिनिश्चयालिंगआकाशः॥३॥आकाशगुणःशब्दमाक
 शाद्वायुर्दिगुणःस्पर्शनवायोऽज्योतिस्त्रिगुणंरूपेणज्योतिषआपश्चतुर्गुणारसे
 नः॥४॥पृथिवीपंचगुणागंधेनपृथिव्यामृतग्रामस्थावरजंगमास्तदेतदहर्गुण
 सहस्रंजागर्तितस्यांतेषुपुष्पमंगानिप्रत्याहरतिस्तग्रामाःपृथिवीमपियति

पृथिव्यपओपोज्योतिषंज्योतिर्वीर्यंवायुराकाशमाकाशोमनोमनोविद्यांविद्यामहां
 तमात्मानंमहानात्माप्रतिष्ठांप्रतिष्ठाप्रकृतिसास्वपितियुगसहस्रंरात्रिस्तावेताव
 होरात्रावजस्रंपरिवर्तेतेसकालस्तदेतदहर्भवतियुगसहस्रंपर्यंतमहर्बुद्ध
 णोविहरात्रियुगसहस्रांतांतेहोरात्रविदोजनाइति॥४॥तंपरिवर्तमानमन्योऽ
 नुप्रवर्तेतेस्त्रष्टाद्रष्टाविमक्तातिमात्रोऽहमितिगम्यतेसमिष्यादर्शनेदंपावकंम
 हाभूतेषुविरोएवाकाशाद्वायोःप्राणश्चक्षुश्चवक्त्रास्त्वतेजसोऽद्भ्यःस्नेहपृथिव्या
 मूर्तिःपार्थिवास्त्वष्टोऽगुणांविद्यात्रीमातृतस्त्रीनिततोऽस्थिस्माद्युमज्जानःपितृ
 तस्त्वद्भ्योऽस्त्रोणितानिमातृतोऽन्नपानमित्यष्टौसायंपुरुषःसर्वमयःसर्वज्ञानोपि
 कुत्सः॥५॥स्पृष्टानुस्पृष्टतद्भवतियदिधर्मोऽनुरुध्यतेतद्देवोभवतियदिज्ञानम

उ० न०

॥ ६९ ॥

जो ह्यष्टपुणोतिथोपस्थगुदपाश्वेतमस्तपुरीषंकस्मादाहारपानसिक्तत्वादनुपचि
तकर्मणावन्योन्यंजायेतेदृतिंतंविद्याकर्मणीसमन्वारमेतेपूर्वप्रज्ञाचमहत्प्रज्ञा
नतमसिमग्नोजरामर्षीरक्षुत्पिपासाशोकक्रोधद्रोहलोभमोहमदभयमत्सर
हर्षविषादेर्ष्यास्त्यात्मकेर्द्वैरभिभूयमानः सोस्मादाजं वंजवीभावनां तं नि
र्मुच्यते सोस्मापन्नं महाभूमिकावधरीरान्निमेषमात्रैः प्रक्रम्य प्रकृतिरधिप
रीत्य तैजसंशरीरं कृत्वा कर्मणोऽतुरूपं प्रकृत्य तस्य संक्षये पुनरिमं लोकं
प्रातिपद्यते ॥ ७ ॥ अथ ये हि सामाश्रित्य विद्यामुत्सृज्य महत्तपस्तपिरेचिरेण वेदा
म्भानिवा कर्मणि कुर्वन्ति ते धर्ममपि संभवन्ति धर्मोऽत्रात्रैरपक्षीयमाणपक्ष
मपक्षीयमाणपक्षाद्दक्षिणायनं दक्षिणायनात्पितृलोके पितृलोकाच्चंद्रमसंच

॥ ६९ ॥

ॐ नि०

॥७०॥

सः प्राणं स्तूर्यं यस्य गामिनश्चरं त्यविद्वांसः क्षेत्रज्ञमनुप्रवृत्त्यथा होविद्वांसः क्षेत्रज्ञे
नुकलमेतत्स्य तपसा सहा प्रमादमेत्यथा मव्योभवति तेनासंततमिच्छेतेन स
रव्यमिच्छेदेष्टहि सर्वाशेषः संजानाति भूतं भवद्भविष्यदिति ज्ञाता कस्माज्जायते
सर्वा कस्मात्संख्यतेः सहस्रं तेंद्रियैः शरीरे महाभूतानि सेंद्रियाणि प्रज्ञया कर्म शिष्य
कारयतीति वा तस्य तु पः प्रतिष्ठा शीलमुपशम आत्मा ब्रह्मेति सब्रह्मभूतो भवति
साक्षिमात्रो व्यवतिष्ठते बंधो ज्ञानकृतोऽथात्मनो महतः प्रथमं भूतनाम धेया
न्यतु क्रमिष्यामः ॥१०॥ हंसः धर्मः यज्ञः वेनः मेधः कमिः फूमिः विष्णुः प्रभुः
शंभुः राघुः वधकर्म सोमः फृतं पुवनं भविष्यत् आपः महत् व्याम यशो ॥७०॥
महः स्वर्णकिं स्मृतीकं स्मृतीकं स्मृतीकं सतीकं सतीनां गहनं गभीरं गह्वरं कं

अनं हविः सद्यः सदनं चतः योनिः चतस्य योगिनिः सत्यं नीरं हविः रयिः सत्
पूर्णं सर्वं अक्षितं बर्हिः नाम सार्धः आपः पवित्रं अमृतं इंदुः हेमः स्वः स्व
र्गः शंबरं अंबरं वियत् व्यामं बर्हिः धन्वः अंतरिक्षं आकाशं आपः पृथिवी भूः
स्वयं भूः अध्या पुष्करं सगरः समुद्रः तपः तेजः सिंधुः अणवः नाभिः वृक्षः
धुर्धः तर्हि यत् किं ब्रह्म वरेण्यं हंसः आत्मा भवति बंधं त्यक्तवान् यद्वा हिष्या श
रीराणि अव्ययं च संस्क्रुते यज्ञः आत्मा भवति यदेन मन्यते येतं महात्मना
नमेतानि स्तुता येतान् चोदुप्रवदंति ॥११॥ सोमः पवते जनिता मतीनां जनिता दि
वो जनिता पृथ्या जनिताग्नेर्जनिता स्तूर्यस्य जनिता द्रस्य जनिता तविष्णोः सो
मः पवते सोमः स्तूर्यः प्रसवना जनिता मतीनां प्रकाशकर्मणा मादित्यरश्मीनां दिवोद्यो

तनकर्मणामादित्यरश्मीनां शथिव्याः प्रथनकर्मणामादित्यरश्मीनां मग्नेर्गतिकर्मणा
मादित्यरश्मीनां सूर्यस्वीकरणकर्मणामादित्यरश्मीनां मिन्द्रस्यैश्वर्यकर्मणामा
दित्यरश्मीनां बिंशोर्व्याप्तिकर्मणामादित्यरश्मीनां मधिदेवतमथाध्यात्मं सोम
आत्मायेतस्मादेवेन्द्रियाणां जनितेत्यर्थः। अपिवासर्वाभिर्विष्णुतिस्मिर्विष्णुति तम
आत्मात्मात्मगतिमान्वेषे ॥१२॥ ब्रह्मादेवानां पदवीः कविनामृषिर्विप्राणां महिषो
मृगाणां ॥ श्यो नो गृध्राणां स्वधितिर्वनानां सोमः पवित्रमत्येतिरेभन्। ब्रह्मादेवा
नामित्येषहि ब्रह्माभवति देवानां देवनकर्मणामादित्यरश्मीनां पदवीः कवीनामित्य
ेषहि पदवेति कवीनां कवीयमानानामादित्यरश्मीनामृषिर्विप्राणामित्येषहि विप्राणा
मिति विप्राणां व्यापनकर्मणामादित्यरश्मीनां महिषो मृगाणामित्येषहि महान्भवति

द्रुमस्यैवायं वायो रूक्षिं वृक्षे रोषधयश्चेतद्भूत्वा तस्य संक्षये पुनरेवेतं लोकं प्रतिपद्यते ॥
॥८॥ अथ ये ह सा मुखस्य विद्यामाश्रित्य महत्तपस्तेऽपि रेज्ञानोक्ता निवाकर्मणिकु
कर्वन्ति तेऽर्चिरभिसंभवन्त्यर्चिषो हरद्भ्रातृपुत्रमाणा पक्षमापूर्यमाणपक्षादुद
गयनमुदगयनाद्देवलोकं देवलोकं ददित्यं लोकं आदित्याद्देवतं वैद्यतामात
संमातसः पुरुषोऽपस्त्वा ब्रह्मलोकमाश्रित्य संभवन्ति तेन पुनरावर्तते शिष्टादं दश
कायत इदं न जानन्ति तस्मादिदं वेदितव्यं मया यथाह ॥९॥ नतं विदाथ यद्रमाज
जानात्यद्य आकर्मंतरं बभूव ॥ नीहारेण प्रावृता जलयाचा तप उक्थशास्य
रन्ति ॥ नतं विद्याविदुषो यमेवं विद्वांसो वदन्त्यक्षरं ब्रह्मणस्पतिमन्यद्य आकर्म
तरमन्यदेवामंतरं बभूवेति नीहारेण प्रावृता स्तमसा जलयाचाऽस्तु तप उक्थशा

उ० नि०

॥ ७२ ॥

तां द्रियाणि गृह्यते शीन कर्मणो यत एतस्मिंस्तिष्ठति स्वधितिर्वनाना मित्ययमपि स्वयं
कर्मणात्मनि धत्ते वनानां वन कर्मणा मिन्द्रियाणां सोमः पवित्रमत्येतिरेभान्निसय
मपि पवित्रमिन्द्रियाण्यसेति स्तूयमानोऽयमेवैतत्सर्वमनुभवत्यात्मगतिमाचक्षे ॥
॥ ७३ ॥ तिस्रो वाच ईरयति प्रवहति रेतस्य धीतिं ब्रह्मणो मनीषां ॥ गावो यंति गोपतिं द
ष्टमानाः सोमं यंति मतयो वावशानाः ॥ वह्निरादित्यो भवति सति स्त्रोवाचः प्रेरयत्य
वायुं जूषिसामान्यतस्यादित्यस्य कर्मणि ब्रह्मणो मता न्येष एवैतत्सर्वमक्षरमि
त्यधि देवतमथाध्यात्मं वह्निनात्मा भवति सति स्त्रोवाच ईरयति प्रेरयति विद्यामति
बुधमतान्न तस्यात्मनः कर्मणि ब्रह्मणो मता न्ययमेवैतत्सर्वमनुभवत्यात्मगतिमा
चक्षे ॥ ७४ ॥ सोमं गावो धेनवो वावशानाः सोमं विप्रामतिभिः दृष्टमानाः ॥ सोमः सुतः

॥ ७२ ॥

नेवर्षकर्मणा जनयन्त्रजा पुवनस्य राजा सर्वस्य राजा ॥ वृषापवित्रे अधि सानो अव्येह
हत्सो मोवावृधे सुवान इंदुरित्यधि देवतमया ध्यात्ममत्य कमीत्समुद्र आत्मा परमे
वने ज्ञान कर्मणा जनयन्त्रजा पुवनस्य राजा सर्वस्य राजा ॥ वृषापवित्रे अधि सानो
अव्येह हत्सो मोवावृधे सुवान इंदुरित्यात्मगतिमा चक्षे ॥ १६ ॥ महत्तत्सो मोमाहि
षश्चकारा पांयङ्गर्भो वृणीत देवान् ॥ अर्द्धादिंद्रे पवमान ओजो जनयत्सूर्ये ज्योति
रिंदुः ॥ महत्तत्सो मोमाहि षश्चकारा पांयङ्गर्भो वृणीत देवानाधिपत्यमर्द्धादिंद्रे प
वमान ओजो जनयत्सूर्ये ज्योतिरिंदुरादित्य इंदुरात्मा ॥ ७ ॥ विधुं द्रुद्राणं समने बह
नां युवानं सं तं पलितो जगार ॥ देवस्य पश्य काव्यं महिवाधाम मोरसद्यः समान
॥ विधुं विधमन शीलं दद्राणं दमन शीलं युवानं चंद्रमसं पलित आदित्यो गिरति

116311

सद्यः प्रियते सदिवासमुदितेत्यधिदैवतमथाध्यात्मं विधुं विधमनशीलं दद्राणंदमनशी
लं युवानं महान्तं पालितं आत्मा गिरातरात्रौ प्रियतेरात्रिः समुदितेत्यात्मगतिमाचष्टे ॥
१८ ॥ साकं जनो सप्तथमाकु रेकजं पल्लिद्यमानं यो देवजनादिति ॥ तेषामिष्टानि विहि
तानि धामशाः स्थात्रे जते विहृतानि रूपशः ॥ सहजातानां षण्णामृषीणां मादि
त्यः सप्तमस्तेषामिष्टानि कांतानि वाक्रांतानि वागतानि वामातानि नतानि वाङ्मि
सहसं मोदते यत्रैतानि सप्त रषीणानि ज्योतीं पितृभ्यः परा आदित्यस्तान्ये तस्मिन्ने
कं भवंतीत्याधिदैवतमथाध्यात्मं सहजातानां षण्णामिन्द्रियाणामात्मसप्तमस्तेषा
मिष्टानि वाक्रांतानि वाक्रांतानि वागतानि वामातानि वा नतानि वाङ्मनेन सहसं मोदते य
त्रैतानि सप्त रषीणानिन्द्रियाण्येभ्यः परा आत्मान्यान् यस्मिन्नेकं भवंतीत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १९ ॥

स्त्रियः सती स्तां उमे पुंस आद्रुः पश्य दक्ष एवां न विचेत दधः ॥ कविर्यः पुत्रः सई माचि
 के तयस्ता विजानात्सपितु धिता सत् ॥ स्त्रिय एवेता द्वाष्ट स्थ शर परस गंध हारिण्य
 स्ता अमुं पुं जैश द्वेन निराहारः प्राणदूति पश्य न्कृष्णान् विजानात्संधः कविर्यः पुत्रः
 सद्रुमा जानाति यः सद्रुमा जानाति सपि धिता सदित्यात्म गति मत्वे ॥ २० ॥ सप्ता
 र्था र्था मुव नरे तो विलो स्तिष्ठं ति प्रदिशा विधर्मणि ॥ तेषां तिभिर्मनसा ते विप
 श्रितः परिश्रुवः परिश्रुवति विवृतः ॥ सप्तेतानादित्य रश्मी नाममादित्यो गिरति मध्य
 स्थानोर्ध्व द्वाष्टो यान्ये तस्मिं स्तिष्ठं तितानि धीतिभिश्च मनसा च विपर्ययं ति परिश्रु
 वः परिश्रुवति सर्वाणि कर्माणि वर्ष कर्मणे त्यधि देवत मथा ध्यात्मानं सप्तेतानां द्रियाण्य ॥ ७४ ॥
 यमात्मा गिरति मध्यस्थानोर्ध्व द्वाष्टो यान्ये तस्मिं स्तिष्ठं तितानि धीतिभिश्च मनसा च वि

प्रयते अज्यमानः सोमे अर्का स्त्रिष्टुभः सं नवते ॥ एत एव सोमं गावो धेनवो रश्मयो वा वश्य
 मानाः कामयमाना आहिसंयं येवमेव सोमं विप्रारश्मयो मतिभिः पृष्ठमानाः कामयमा
 ना आदिसंयं येवमेव सोमः सुतः पूयते अज्यमान एतमेवार्काश्च त्रिष्टुभश्च सं न
 वते तत एतस्मिन्नादित्य एकं भवंती धीत्ये देवत मथा ध्यात्मानं त एव सोमं गावो धे
 नव इन्द्रियाणि वा वश्यमानानि कामयमाना न्यात्मानं येवमेव सोमं विप्रा इन्द्रि
 याणि मतिभिः पृष्ठमाना नि कामयमाना न्यात्मानं येवमेव सोमः सुतः पूयते अज्यमा
 न इमेवात्मा च सप्त रषयश्च सं नवते ता न्ये तस्मिन्नात्मन्येकं भवंती त्यात्म गति म
 च ॥ १५ ॥ आकां स मुद्रः प्रयमे विधर्म जयेनेन्द्रा मुवन स्य राजा ॥ वृषा पे वित्रे अ
 धिसाने अवे बृहत् सोमो वा वृधे सुवान इंदुः ॥ अत्यक्रमी त्स मुद्र आदित्यः परमेव व

उ० नि०

॥७५॥

ज्ञानो निरिणातिशयननुयंविश्वेमदंत्समाः॥ तद्भवति फलतेषु पुत्रवनेषु ज्येष्ठामादित्यं
यतो जज्ञउग्रस्त्वेष न्यमणो दीप्तिनमः॥ सद्योजज्ञानो निरिणातिशयननुयंविश्वेमदंत्समाः॥ तद्भवति फलतेषु
तिकर्मादीति कर्मावाऽनुमदं तियं विश्वे उमा इत्यधिदेवतमथाध्यात्मं तद्भवति फलतेषु
पुत्रवनेषु ज्येष्ठामव्यक्तं तपो जायत उग्रस्त्वेष न्यमणो ज्ञाननमः॥ सद्योजज्ञानो निरिणाति
शयननुयंविश्वेमदंत्समाः॥ तद्भवति फलतेषु पुत्रवनेषु ज्येष्ठामादित्यं
॥२४॥ को अद्य युद्धे धुरिगान् तस्य शिमीव तोषामिने दुर्हणा यन् ॥ आसन्निष्ठं हृत्स्व
सोमयो फलन्ययवां फलत्यामृताय त्सजीवात् ॥ कभादित्यो धुरिगा युद्धे रश्मीन् कर्मवतो
मानुमतो दुराधर्षानस्त्यस्तुनवंतीषा निबुणवंति मयो फलनिष्ठुरव फलनियमं संपू ॥७५॥
तं वेदकथं सजीवतीत्यधिदेवतमथाध्यात्मं कभात्मा धुरिगा युद्धे द्रिद्याणिकर्मव

ताभिरुमतेदुराधर्षानस्तन्यसुनवंती प्रनिष्ठुणवंति मयोऽपानि सुखपानि यदमंसंभृ
तं वेदं शिरजीवतीत्यात्मगतिमाचक्षे ॥ २५ ॥ कर्द्वते तु ज्येते को विभाय को मंसते सं
तमिंद्र को अंति ॥ कस्तो काय कदम योतरायेधि ब्रवत्तन्वे ३ को जनाय ॥ कएव
गघति को ददाति को विभेति ॥ को मंसते संतमिंद्र ॥ कस्तो कायापत्याय महते च
नोरणा यरमणीयाय दर्शनीयाय ॥ २६ ॥ को अग्निमीदेह विषाद्यते न स्त्रुचाय
जाता चतुभिर्ध्रुवेभिः ॥ कस्मै देवा आवहाना शुहोम को मंसते वीति होत्रः सुदेवः ॥
क आदित्यं पूरयति हविषा च द्यते न च ॥ स्त्रुचाय जाता चतुभिर्ध्रुवेभिः ॥ कस्मै
देवा आवहाना शुहोमार्थान् को मंसते वीति होत्रः सुदेवः ॥ कल्माण देव इत्याधि
दैवतमथाध्यात्मं क आत्मानं पूरयति हविषा च द्यते न च ॥ स्त्रुचाय जाता चतुभि

उ० नि

॥ ७६ ॥

श्रुवेभिरिति। कस्मै देवा आ वहाना शुहो मार्यान्। कामं सतेवीति होत्र सुषेवजः क
ल्लाण प्रज्ञात्मा गतिमाचष्टे ॥ ३ ॥ त्वमेगप्रज्ञां सिषो देवः शविष्म मयि ॥ न त्वदन्यो
मघवेन स्तिमडि तेन्द्र ब्रवीमि ते वचः ॥ त्वमेगप्रज्ञां सीद देवः शविष्म मयि न त्वदन्यो स्ति
मघवेन्याता वा पालयिता वा जेता वा सुखयिता वेन्द्र ब्रवीमि ते वचः स्तुति संप्रयुक्तं
॥ २८ ॥ हंसः शुचिष द्वसुरंतरिक्ष सधोता वेदिष दधि तिर्दुरोण सत् ॥ नृष द्वर
सदत स द्यौ म सदृष्टा गो जा नृ त जा अद्रि जा नृ त ॥ हंस इति हंसाः सूर्य रश्म
यः परमात्मा परं ज्योतिः पृथिवी व्याप्तेति व्याप्तं सर्व व्याप्तं वनन कर्मणानप्यासेना
दित्य मंडलेनेत्ययतीति लोकोऽत्ययतीति हंस सूर्यत्ययतीति हंसाः परमहंसाः पर
मात्मा सूर्य रश्मिभिः प्रभूतगभीरवस्ततीति त्रिभिर्वसतीति वारश्मिभिर्वसतीति

॥ ७६ ॥

उ० नि०

॥ ७८ ॥

भिरसमाननाभिर्याः काश्चसिंधुपातं कृत्वा नद्यो वहति स पर्येजीर्णमिव सर्पस्त्वचं स
जतिपापं त्यजं त्यापजामोते स्ता सामेषा भवति ॥ ३४ ॥ अंबकं यजामहे सुगंधिं पु
ष्टिवर्धनं ॥ उर्वारुकमिव बंधनामृत्योर्मुक्षीय मामृतात् ॥ अंबको रुद्र अंबकं स्तं
यजामहे सुगंधिं सगंधिं पुष्टिगोधिं पुष्टिवर्धनं पुष्टिकारकमिवोर्वारुकमिव फ
लं बंधनादारो धनामृत्योः सकाशात्सुं च स्वमां कस्मादित्येषा मितरेषा परा भव
ति ॥ ३५ ॥ शतं जीवशरदो वर्धमानः शतं हेमं तां छतमुवसंतान् शतमिंद्राग्नी
सविता वस्यति शतायुषा हविषे मं पुनर्दुः ॥ शतं जीवशरदो वर्धमान इत्यपि नि
गमो भवति शतमिति शतं दीर्घमायुर्मरुत एना वर्धयंति शतमेनमेव शताख्यानं
भवति शतमनंतं भवति शतमेव यं भवति शतमिति शतं दीर्घमायुः ॥ ३६ ॥ ॥

॥ ७८ ॥

वावहिर्वसतीति वासुवर्णरिताः पूषागर्भातिमेतिरिभंतावनकुटिलातिकुटं तारि
भंतातिरिक्षावसिदिति द्विविभुविगमनैवा सुभानुः सुप्रभतो होतादित्यस्य गता भ
वन्त्यतिथिदुरोपासत्सर्वे दुरोपासद्रवैः सर्वैरसाविकर्षयति रश्मिर्विकर्षयति वदि
र्विकर्षयति वननं भवत्यश्वगोजाजद्रिगोजाधरिगोजासर्वगोजाक्रतजा
बहुशब्दा भवति निगमो निगमव्यतिभवत्यृषे निर्वचनाय ॥ २९ ॥ द्वासुपयांसि
युजा सरवाय समानं वृक्षं पश्चिपस्वजातो न योरन्यः पिप्यल्लखाद्वयनश्रं न
न्यो भ्रमि जाकशीति ॥ द्वौ द्वौ प्रतिष्ठितौ सुहृत्तौ धर्मकर्तारौ दुष्टतं पापं परिसारक
मित्यावृक्षते ॥ सुपयांसि युजा सरवाय त्यात्मानं दुरात्मानं प्रत्यु निष्ठति शरीर एव
तज्जायते वृक्षरक्षशरीरवृक्षपक्षो प्रतिष्ठापयति न योरन्यदुक्ता न मनश्च न

धना

मातेराधांसिमातुतयेवसोस्मान्कदाचनानु॥विश्वाचनउपमिमीहिमानुषवस्तुनिचर्ष
णिभ्यआ॥माचतेर्धामानिमाचतेकदाचनःसरिषुःसर्वाणिप्रज्ञानात्पुपमानायमनुष्या
हितोयमादित्योऽयमात्माऽथेतदनुप्रवदत्यथैतमहातंमात्मानमेषगणःप्रवदतिवे
श्वकर्मणोदेवानानुवयेजानासदासीत्तदानीमितिचसेषोत्तमजिज्ञासासेषासर्व
कृतजिज्ञासाब्रह्मणःसारिष्टंसत्पतांसलोकतांगमयतिथएववेदनमोब्रह्मण
नमोमहतेभूतायनमःपारस्करायब्रह्मशुक्लमसीयब्रह्मशुक्लमसीया॥३॥ ॥
अथश्रुत्वा॥॥व्याख्यातदेवतमग्निरस्मिजन्मनाऽपश्यंगोपामाकाशगुणस्त
परिवर्तमानेसद्यनुरुध्यतेऽहोतरमथयोहिंसामाश्रित्याथहिंसासुखज्यनतंहंसा
धर्मःसोमःपवतेब्रह्मादेवानांतिस्त्रोवाचइत्यतिसोमंगावोआक्रान्महेतसोमोविधुं
दद्राणंसर्कजानांस्त्रियःसतीःसप्तार्धगर्भानविजानाम्यपाङ्गप्राङ्दितितदिदासकौ
अद्यमुङ्तेकईषतेकोअग्निमीदृत्वमंगहंसःशुचिषत्तद्वासुपणाऽयाहीद्विप्रंविप्रसोजातवेद
सइदंतेन्याभिस्त्र्यंबकंशतंजीवमातेराधांसिसप्तत्रिंशत्॥इतिनैरुक्तंउत्तरपदे॥अध्यायः॥
चतुर्थो